

Trumps tale til Kongressen: Vil Obamas kupforsøg imod ham blive overvundet?

Leder fra LaRouchePAC, 28. februar, 2017 – De intense angreb mod præsident Donald Trump fra liberale, »globalistiske« medier og partiledere i Europa og USA bliver nu afsløret som et kupforsøg imod ethvert samarbejde, eller blot relationer, mellem USA og Rusland. Som formand for Efterretningskomiteen i Repræsentanternes Hus, Devin Nunes, vurderede det i går: »Dette er en ny McCarthyisme«. Forhåbentlig er det afslørede kup ved at miste terræn.

Men der er nu afgørende spørgsmål om præsidentens tale til en samlet Kongres i aften.

Hvordan vil præsidenten tackle disse krav, i McCarthy-traditionen, om en politik for konfrontation, og endda krig, med Rusland og Kina?

Vil præsident Trump, som han har indikeret, fremlægge planer for storstilede investeringer i den amerikanske økonomi, i moderne infrastruktur? Dette er ikke alene det mest udbredt støttede løfte i Trumps præsidentskab. Det er også de midler, ved hvilke reel produktivitet og produktiv beskæftigelse atter kan indføres i en økonomi, som uden dette står over for endnu et umiddelbart finanssammenbrud. Store europæiske banker rapporterer om enorme tab. Alene spredningen af antydningen i finansmedierne om, at Trumps meget omdiskuterede infrastrukturplaner er sat »i venteposition«, har ført til advarsler fra sådanne personer som tidligere embedsmand i Reaganregeringen, David Stockmann, samt fra andre »markedsanalytikere«, om, at en generel 'udblæsning' af gæld vil finde sted i dette forår.

Det afgørende spørgsmål er en *kreditinstitution i Hamiltons*

tradition, for at disse investeringer kan virkeliggøres på det mest produktive, teknologiske niveau. Planer om skattelettelser »for infrastruktur« vil intet frembringe.

Vil præsidenten tale om rumprogrammet og sit antydede ønske om en snarlig tilbagevenden til bemandedt udforskning og udvikling af Månen? Den 24. februar kom NASA med visse indikationer på basis af et krav fra regeringen om en indledende undersøgelse. De peger på et stadig højere niveau af fremskridt inden for produktivitet. Månen er ikke blot det næste prøveområde for nye teknologier og nye energiresurser; den udgør også menneskehedens afgørende første skridt til Solsystemet, og hinsides dette.

Dette var det førende diskussionsemne ved mandagens møde i LaRouchePAC National Policy Committee.

Vil præsident Trump foreslå Glass/Steagall-loven for Kongressen, som han gjorde i oktober under sin kampagne; og som begge de politiske partiers platforme ved præsidentvalget krævede? Den tværpolitiske støtte til loven er vokset betragteligt i den amerikanske befolkning, under truslen om et endnu mere ødelæggende finanssammenbrud.

Uden at opdele Wall Streets og Londons storbanker og nedlukke deres spekulationskasinoer – før de endnu engang nedsmelter – vil hverken investeringer i produktivitet og videnskabeligt fremskridt, eller udlån til produktiv beskæftigelse, finde sted.

Og igen, de »Fire Nye Love til at redde nationen«, som Lyndon LaRouche for to et halvt år siden skiteserede som afgørende – og for hvilke tusindvis af appeller er blevet overbragt til Det Hvide Hus i ugen op til præsidentens tale i aften. Som LaRouche allerede dengang, i juni 2014, sagde, så er de handlinger, der gives udtryk i disse »Fire Love«, ikke »en mulighed«, men en uopsættelig nødvendighed.

Udforsk stjernerne med LaRouches Fire Love

Leder fra LaRouchePAC, 26. februar, 2017 – Nogle af jer, der læser dette i dag, vil gå videre til at blive astronauter, der udforsker nye verdener. Dette er betydningen af en ikke-falsk nyhed (endelig), som *Washington Post* dækkede den 15. feb. De skrev, at »præsident Trump har indikeret, at han ønsker at sætte et aftryk i rummet. Under sin overgangsperiode talte han med historikeren Douglas Brinkley om John F. Kennedys berømte løfte fra 1961 om at tage til Månen før årtiets slutning. Nu kunne Trump og hans folk gøre noget lignende; kræve, at NASA sender astronauter i kredsløb om Månen før slutningen af 2019. *WP* fortsætter med at bemærke, at NASA havde planer om at afprøve sin nye raket, Saturn-V klasse SLS, med Orion astronautkapslen, i en ubemandet mission i slutningen af 2018. Der var ikke planlagt en bemanded mission før flere år senere – men nu har præsident Trumps administration beordret NASA til at undersøge muligheden for at tilføje astronauter til denne første opsendelse, med henblik på et bemanded kredsløb omkring Månen før slutningen af 2019.

Space News rapporterede den 24. feb., at associeret administrator for NASA, Bill Gerstenmaier, sagde, at undersøgelsen kunne være klar om en måneds tid. »Vi må undersøge, hvad vi i realiteten vinder ved at sætte mandskab på denne opsendelse. Fremmer dette virkelig i betydelig grad vores generelle evne til at komme frem til en kapacitet for at bringe mennesker, muligvis rutinemæssigt, til den umiddelbare nærhed af Månen og operere sikkert?« Associeret viceadministrator for NASA, Bill Hill, tilføjede: »Vi ved, at det vil kræve en betydelig mængde penge, som vil blive nødvendige ret hurtigt for at gennemføre det, vi må gøre.«

I relation hertil har præsident Trump endnu ikke annonceret sit valg til administrator for NASA, men *Space News* og andre medier hævder, at tre personer er under overvejelse som de mest sandsynlige: kongresmedlem Jim Bridenstine (R-OK), der aktivt fører kampagne for udnævnelsen; tidligere NASA-administrator Mike Griffith; og den højt dekorerede testpilot og astronaut Eileen Collins. Sidstnævnte har talt for det Republikanske Konvent, men støttede efter sigende ikke Donald Trump i sin tale; vi har intet andet kendskab til hendes synspunkter på nuværende tidspunkt, men vi ved en masse om de to andre.

Kongresmedlem Bridenstine har været pilot i flåden. En del af hans kampagne for NASA-stillingen var et substantielt blogindlæg fra 29. dec., »Hvorfor Månen betyder noget«. [<http://bridenstine.house.gov/blog/?postid=772>]

Selv om han ikke nævner Lyndon LaRouche, så baserer han sin politik for at vende tilbage til Månen som en base, hvorfra rummet kan erobres, på Ronald Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ, som blev udtænkt af LaRouche.[1] Han går videre med at opfordre til udvikling af Månens resurser, på en måde, der minder én om Krafft Ehrlicke, og skriver for eksempel:

»Fra opdagelsen af vand-is på Månen og frem til i dag burde det amerikanske mål have været en permanent post med månefartøjer og maskiner, med lejlighedsvis bemandede missioner til at udføre forskning og vedligeholdelse, med det formål at bruge Månens materialer og energi til at nedbringe omkostningerne og forøge de amerikanske operationers kapacitet i rummet denne side Månen og det interplanetariske rum.

Dette er også det første skridt til bemandede missioner dybere ud i vort Solsystem. En permanent tilstedeværelse af mennesker på andre himmellegemer kræver anvendelse af resurser på stedet. Månen, med dens tre dage lange nødrejse tilbage til Jorden, repræsenterer det bedste sted at lære, træne og

udvikle de nødvendige teknologier og teknikker for *in situ* anvendelse af resurser og en eventuel længerevarende tilstedeværelse af mennesker på Mars. Lykkeligvis begynder Rumopsendelsessystemet og Orion at teste i 2018. Dette system kunne, med et kommercielt landingsfartøj, hurtigt anbringe maskiner og robotter på Månen for at indlede denne økonomi i rummet på denne side af Månen. Med den rette ledelse fra præsidentskabet kunne mennesker vende tilbage på kort sigt; denne gang for at blive.«

Bridenstine konkluderer:

»Udnyttelse af rummet har transformeret menneskenes vilkår, inklusive, hvordan vi kommunikerer, navigerer, producerer mad og energi, udøver bankvirksomhed, forudsiger vejret og gennemfører katastrofehjælp. Alt imens mange af disse landvindinger er et resultat af privat investering og kommercielle markeder, så er de kun mulige, fordi USA's regering tog lederskabet og løb risici for disse kapaciteter. I dag oplever vi en renæssance for rumforskning ... Et fornyet fokus på at udnytte Månen kan være med til at fremme disse fremskridt og præstationer. De valg, vi træffer nu, kan for altid gøre Amerika til den fremtrædende rumfartsnation.«

Den anden kandidat, Mike Griffith, er velkendt for os. Efter en karriere som førende rumfartsingeniør og eksekutiv, var han den NASA-administratør, der trak sig tilbage, da Obama annullerede programmet Constellation, en annullering, for hvilken Lyndon LaRouche sagde, at Obama havde gjort sig fortjent til afsættelse ved en rigsret. Griffin er fuldt ud enig i en permanent tilbagevenden til Månen som en base for udforskning af Mars og derudover.

Wikipedia rapporterer: »I en forklaring for Kongressen om fremtiden for bemandede rumrejser, udtalte han, 'for mig er det ene, enkeltstående, overordnede mål for bemanded rumfart, den menneskelige bosættelse af Solsystemet, og sluttelig, ud over dette. Jeg kan ikke se noget mindre formål, der er

tilstrækkeligt til at retfærdiggøre foretagendets vanskelighed, og intet større formål er muligt'. I sin forklaring var han ligeledes fortaler for tunge løfteraketter, udvikling af kernekraftsystemer til rummet, *in situ* resurseudnyttelse og billige, mellemstore transportfartøjer til lavt kredsløb om Jorden.« Ligesom præsident Trump sætter Mike Griffith spørgsmålstegn ved menneskeskabt global opvarmning og de forholdsregler, der tages imod den.

Alle de ovennævnte ting er i overensstemmelse med præsident Trumps egne synspunkter, som han har udbredt. Selv om hans kritikere fra den britiske imperiefraktion uophørligt gentager, at præsident Trumps synspunkter og politikker skulle være en form for »gåde«, så er der i realiteten ingen præsidentkandidat i nyere tid, med undtagelse af Lyndon LaRouche, der har gjort sine politikker så krystalklare, som Donald Trump har gjort, og det gentagne gange.

For eksempel sagde kandidat Donald Trump til et møde i Sanford, Florida, den 25. oktober sidste år:

»Jeg vil befri NASA fra begrænsningen med primært at tjene som et logistikagentur for aktiviteter i lavt kredsløb om Jorden – 'big deal'. I stedet vil vi genorientere NASA's mission for rumforskning. Under en Trump-administration vil Florida og Amerika anføre vejen mod stjernerne.

En hjørnesteen i min politik er, at vi i betragtelig grad vil udvide partnerskabet mellem det offentlige og det private, for at maksimere mængden af investering og finansiering, der er til rådighed for rumforskning og udvikling af rummet. Dette betyder at opsende og operere store rumaktiver, lige her (i Florida), som giver beskæftigelse til tusinder og ansporer innovation og økonomisk vækst.«

I sin indsættelsestale den 20. januar sagde præsident Trump: »Vi står ved et nyt årtusindes fødsel, rede til at fravryste rummet dets mysterier, og til at befri Jorden for sygdommenes

elendighed.«

Uden Lyndon LaRouches utrættelige arbejde hen over så mange årtier kunne vi aldrig have opnået de muligheder, som i dag er så indlysende for alle, der ikke er totalt moralsk blinde. Uden Lyndon LaRouches lederskab for fremtiden, ville disse aldrig tidligere sete muligheder, som legemliggør alle de tidligere generationers drømme og forhåbninger, hvilket Krafft Ehrlicke forstod, have været forpasset og tabt. Virkeliggørelsen af disse håb kræver Lyndon LaRouches »Fire Nye Love«, fra juni 2014.[2]

Foto: (6. januar, 2017): NASA-astronaut Peggy Wilson ses her under en 'spadseretur i rummet' under Expedition 50 om bord på den Internationale Rumstation.

[1] <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6976>

[2] <http://schillerinstitut.dk/si/?p=1460> og <http://schillerinstitut.dk/si/?p=16722>

**RADIO SCHILLER den 27.
februar 2017:
Hvad Trump bør sige ved sin
tale om nationens tilstand//**

Ukraine//Rumprogram

Med formand Tom Gillesberg

Video: En Ny Æra for USA: LaRouches Fire Love. Fuld dansk tekst

Forestil jer, at vi lever i et samfund, der har forpligtet sig til at opnå fusion og implementere dens fordele.

Hvordan ville det, at være en del af et sådant samfund, forme dets borgeres selvopfattelse? Et menneskeliv har konsekvenser og betydning, der varer ud over den fysiske død – i det mindste potentielt. Ved at vedtage en mission for opnåelse af fusion, omsætter vi et af Hamiltons mål i praksis, hvor han skriver, at, »at værdsætte og stimulere det menneskelige intellekts aktivitet gennem at mangfoldiggøre objekterne for foretagsomheden, er ikke blandt de mindst betragtelige af de midler, ved hvilke en nations rigdom kan fremmes. Selv ting, der i sig selv ikke er fordelagtige, bliver det undertiden gennem deres tendens til at fremprovokere en anstrengelse. Enhver ny scene, der åbnes op for menneskets geskæftige natur for at vække det og hævde sig, udgør en tilgang af ny kraft til lageret af bestræbelse.« – Få det til at ske!

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**POLITISK ORIENTERING 23.
februar 2017:
Kuppet i Ukraine i 2014:
Stop George Soros' kupforsøg
i USA i 2017**

Lyd:

Video 2. del

**Dette er et historisk
øjeblik, hvor
vi kan ændre verden og
historien.
Opfordring til International**

aktionsdag 23. februar.

Af Helga Zepp-LaRouche

Det er, hvad denne aktion faktisk handler om: Hvordan kan vi optrappe denne kamp for grundlæggende set at skabe en situation, hvor Trump, når han holder sin Tale om Nationens Tilstand (28. feb.), inkluderer Glass-Steagall, den ægte Glass-Steagall, og ikke en eller anden udvandet 'ring-fencing' (intern bankopdeling), en Volcker-regel, eller noget som helst andet.

Dette er alt sammen ekstremt vigtigt, for vi vil udgive et dossier om Soros, der præcis viser, hvorfor dette apparat, der laver kupforsøget imod Trump-administrationen, er nøjagtig det, man gjorde i Ukraine; og jeg beder jer om at deltage i en aktionsdag den 23. februar, som er treårsdagen for kuppet i Ukraine, Maidan, der førte til kuppet. Og jeg beder jer også om at være med til at udsende viden om, hvad Soros-apparatet er, der står bag dette kup i USA.

Det følgende er Helga Zepp-LaRouches indlæg fra LaRouchePAC Internationale Webcast, den 17. februar. (Se hele webcastet)

Lad mig sige godaften til jer alle. Det er en glæde at kunne tale med jer. Jeg vil tro, de fleste af jer så præsident **Trumps pressekonference** i dag, der helt åbenbart beviser, at dette er en meget aktiv og fyrig person, der ved, hvordan man håndterer en uregerlig medieflok. Jeg syntes, det var ret morsomt, og jeg nød at se i hvert fald et par minutter af det, for det viser, at dette virkelig er et meget interessant øjeblik i historien. For han sætter sig ikke bare ned og accepterer, at der rent faktisk er et kup i gang imod ham. Jeg mener, at dette er meget alvorligt. Det gamle establishment, det neoliberale, neokonservative, unipolære verdensetablissement, både i USA og Europa, er *fuldstændig* fra koncepterne. De vil ikke acceptere den kendsgerning, at Trump

blev valgt, og de er helt åbenlyst involveret i et forsøg på at få Trump ud af Det Hvide Hus. I al fald, enten et kup, et militærkup, som der er blevet talt om, en rigsret, eller værre endnu, som chefredaktøren for den tyske, liberale avis, *Die Zeit*, sagde på et talk show; han sagde: »Mord i Det Hvide Hus«. Jeg mener, det er fuldstændig skandaløst, at chefredaktøren for den såkaldte mainstream-avis siger sådan noget.

Men det, der foregår, er meget alvorligt. For de har indsat George Soros, der ikke er andet end et instrument for Det britiske Imperium; og George Soros, der er opfinderen af, eller finansmanden bag, konceptet med 'farvet revolution', med andre ord, manden, der finansierer alle former for borgergrupper, NGO'er, og andre grupper, for, hvordan man fremkalder regimeskifte. De har været involveret i dette i størstedelen af tiden efter Sovjetunionen, i mange lande i Østeuropa; i Ukraine i 2004, med den Orange Revolution; i Georgien med Rosenrevolutionen; og senere, det Arabiske Forår; de forsøgte en Hvid Revolution i Rusland, der slog fejl; de forsøgte den såkaldte Gule Revolution med gule paraplyer i Hongkong imod Kina, der slog fejl. Det, vi i øjeblikket ser i USA, er præcis den samme form for organisation, finansieret af Soros, og den har virkelig til formål at omstøde dette valg [af præsident Trump]. Det er meget alvorligt.

Og hele den historie med, at det var Rusland, der 'stjal' det amerikanske valg, er selvfølgelig fuldstændig latterlig. Det var Hillary, der helt på egen hånd tabte valget. Hun talte om mennesker i det amerikanske midtvesten og rustbæltet, om de såkaldte »ynkværdige«, om de mennesker, der »ikke klarede det«. Det var disse mennesker, der stemte på Trump. Det, som dette etablerement absolut nægter at se, er, at det var deres politik for neoliberalisme, for skabelse af krig i Mellemøsten, baseret på løgne, i Irak, Afghanistan, Libyen og Syrien – hvilket er årsagen til, at vi har en gigantisk flygtningekrise i Europa; denne flygtningekrise var ikke

årsagen til, men udløseren af Brexit, Storbritanniens udtræden af EU. Og mere fundamentalt; det var dette udsnit af den britiske befolkning, som følte, at de ikke længere blev repræsenteret af den Europæiske Union, og det var grunden til, at de ville ud. Det var i princippet nøjagtig samme grund til, at folk i USA ikke ville have Hillary, men stemte på Trump.

Hvis man ser på det fra et strategisk standpunkt; se ikke på det ud fra den interne, amerikanske situation, som i øjeblikket er meget polariseret. Se på massemedierne; aldrig har vi set et sådant hysteri i vores levetid. Så se ikke på det ud fra et internt, amerikansk standpunkt; se først på det ud fra et strategisk standpunkt. Og ud fra dette standpunkt kan man sige, at, alt imens Trump helt sikkert gør nogle ting, der ikke er perfekte; men det vigtigste spørgsmål er, at Trumps valgsejr betyder en mulig løsning på faren for krig. Hvis det var fortsat med Obama og Hillary, ville vi nu stå på en kort lunte til Tredje Verdenskrig, fordi hele inddæmningen af Rusland, af Kina, hele ideen med flyveforbudszoner over Syrien, på meget kort sigt ville have bragt os frem til en konfrontation med Rusland og Kina.

Trump's første aktiviteter af diplomatisk art er meget, meget positive, for han havde gode ordvekslinger med Xi Jinping, den kinesiske leder, og han karakteriserede diskussionerne som ekstremt venskabelige, ekstremt varme; og kineserne gav udtryk for den samme mening efter telefonsamtalen for et par dage siden.

Dernæst var der den japanske premierminister Abes besøg i USA, og de aftalte massive investeringer fra japanske selskaber i infrastruktur i USA; og Kina tilbød ligeledes at investere massivt i genopbygningen af den amerikanske infrastruktur. Trump havde jo lovet at investere \$1 billion i USA's infrastruktur, men ser man på den amerikanske infrastrukturens faktiske tilstand, så kan alle ganske klart se, at \$1 billion ikke rækker. Kinesiske eksperter har sagt, at der behøves \$8 billion, og Kina ville være villig til at investere en meget

stor del af dette; og tilsammen ville Kina og Japan være i besiddelse af den fornødne industrielle kapacitet til at genopbygge den amerikanske infrastruktur på en meget effektiv måde, og på kort tid.

Den indledende korrespondance mellem Tillerson, den nye, amerikanske udenrigsminister, og den russiske udenrigsminister Lavrov, der i dag mødtes i Bonn i forbindelse med G20, er ligeledes omhyggeligt, forsigtigt positive tegn på, at de mener, de kan arbejde sammen, og de ting, der skal overvindes, er selvsagt enorme, men dette er positive første skridt.

Ser man på det strategisk, så har USA's Trump-administration sagt, at de ikke er modstandere af Japans bestræbelser på at få gode relationer med Rusland. Premierminister Abe var i Rusland; han vil besøge Rusland yderligere to gange i år. Putin besøgte Japan i december. De samarbejder nu økonomisk om at udvikle Kurilerne, de såkaldte nordlige territorier; og Abe ønsker at underskrive en fredstraktat med Rusland i løbet af sin embedstid, dvs., inden for de næste par år.

Hvis USA har en positiv holdning over for Ruslands forbedring af relationerne med Japan, og hvis USA samtidig har lovende tegn på at forbedre relationerne med Kina, og Rusland og Kina arbejder rigtig godt sammen; og hvis USA dernæst kommer til en positiv aftale med Rusland, så har vi det! Så vil vi, for første gang i – jeg ved ikke hvor længe, måske for første gang i historien, nogensinde – så har vi muligheden for at rette op på relationerne mellem denne verdens stormagter, og vi har en reel mulighed for at eliminere faren for krig for altid.

Dette er ekstremt vigtigt, for hvad er vigtigere end menneskeslægtens eksistens og perspektivet om at eliminere krig for evigt! I de termonukleare våbens tidsalder kan krig ikke længere være en måde at løse konflikter på.

Så dette er alt sammen meget positivt. Og Lyndon LaRouche, min mand, havde en meget positiv holdning til alle disse

udviklinger, da han i løbet af de seneste dage blev briefet om dem. Han sagde, »Lad være med at gå i panik, lad være med at falde for massemediernes dækning. Det går alt sammen i en meget positiv retning.« Jeg mener, at der absolut er god grund til optimisme; og måden, hvorpå Trump responderer til dette kupforsøg; han siger, at det er efterretningssamfundet, der lækker klassificeret information til medierne; de deler det ud som slik, og der bør indledes en undersøgelse for kriminelle aktiviteter mod dem, der gør det. Og det er præcis den rette holdning.

Dette er et stort slag, for Trump-administrationen er selvsagt endnu ikke kommet på plads – mange udnævnelser [til regeringsposter] hænger stadig i luften, og nogle af dem er selvsagt problematiske, inklusive den meget store repræsentation af Wall Street, hvilket er et problem.

Det er derfor ekstremt vigtigt, at vi optrapper denne kampagne. Der finder en masse bevægelse sted i Kongressen. Vi så senator Cantwells tale, hvordan hun modsatte sig Mnuchin til posten som finansminister. Der foregår en masse bevægelse.

☒ Der er diverse medlemmer af delstatskongresserne, der implementerer ikke alene resolutioner for Glass-Steagall, men i realiteten det, der er Lyndon LaRouches Fire Love: først og fremmest Glass-Steagall; for det andet, en nationalbank (statsejet bank) til udstedelse af kredit; for det tredje, et kreditsystem, og for det fjerde, en forøgelse af arbejdskraftens produktivitet gennem at fokusere på opnåelse af fusionskraft og rumteknologi, på basis af internationalt samarbejde. For, det er nødvendigt at forøge produktionsapparatets og arbejdskraftens produktivitet. Der er mange delstats-kongresser, jeg tror seks eller syv på nuværende tidspunkt, der har vedtaget disse **Fire Love**.

Det er, hvad denne aktion faktisk handler om: Hvordan kan vi

optrappe denne kamp for grundlæggende set at skabe en situation, hvor Trump, når han holder sin Tale om Nationens Tilstand (28. feb.), inkluderer Glass-Steagall, den ægte Glass-Steagall, og ikke en eller anden udvandet 'ring-fencing' (intern bankopdeling), en Volcker-regel, eller noget som helst andet.

Dette er alt sammen ekstremt vigtigt, for vi vil udgive et dossier om Soros, der præcis viser, hvorfor dette apparat, der laver kupforsøget imod Trump-administrationen, er nøjagtig det, man gjorde i Ukraine; og jeg beder jer om at deltage i en aktionsdag den 23. februar, som er treårsdagen for kuppet i Ukraine, Maidan, der førte til kuppet. Og jeg beder jer også om at være med til at udsende viden om, hvad Soros-apparatet er, der står bag dette kup i USA.

Jeg vil lade det være godt med disse indledende bemærkninger, så I kan sige, hvad I vil, og dernæst kan vi diskutere det. Men jeg kan forsikre jer om, at [det drejer sig om] kampen i USA nu, for ikke alene at beskytte Trump-administrationen mod at blive kuppet og afsat, men for rent faktisk at sikre, at det potentiale, som denne administration repræsenterer, bliver implementeret. For muligheden for, at USA går i samarbejde med Kina, går med i Silkevejen, ikke alene ved at forlænge Silkevejen ind i USA gennem infrastrukturbyggeri, men ved også at samarbejde med Rusland og Kina i andre dele af verden. For eksempel i Mellemøsten, hvilket kun disse magter i fællesskab kan præstere; eller om industrialiseringen af Afrika, som Kina allerede har indledt med mange, mange spændende projekter. Japan er involveret; Indien er involveret, og vi må få USA til at gå med i det, som FN netop har kaldt »menneskehedens fælles fremtid i Afrika«.

Ale disse store nationer må bringes til at arbejde sammen for hele civilisationens almene vel, og dette er inden for rækkevidde. Dette er meget spændende. For jeg mener, at vi står ved øjeblikke i historien, hvor, hvis folk har en god plan, så kan de ændre verden, og de kan ændre historien.

RADIO SCHILLER den 15. februar 2017: Vestlige efterretningstjenster modarbejder Trump

Med formand Tom Gillesberg

Hvad er det afgørende i kampen om Trumps præsidentskab?

Leder fra LaRouchePAC, 13. februar, 2017 – Lyndon og Helga LaRouche har gjort klart, hvad situationen for organisering i USA er, ud fra et højere standpunkt end de bitre kampe over denne eller hin eksekutive ordre.

☒ De har arbejdet for at skabe et nyt paradigme i verden hen over mange års kamp for politikken med Verdenslandbroen, som nu er en realitet, der udvikler sig med udgangspunkt i Kina; for et nyt, globalt sikkerhedskoncept til erstatning for »geopolitik«, der nu er i færd med at blive realiseret af Ruslands Putin; og for de nye, økonomiske politikker for Vesten, som nu er specificeret for USA i form af **LaRouches**

Fire Love for at redde Nationen.

Det afgørende er nu den mulighed, som Donald Trumps præsidentskab repræsenterer for, at disse nye politikker skal blive virkeliggjort. For det første, at forhindre en atomkrig ved at begrave geopolitik, hvilket begynder med amerikansk samarbejde med Putins Rusland. For det andet, at komme endnu et overhængende finanssammenbrud i forkøbet, hvilket begynder med at genindføre Glass/Steagall-loven.

I dag påmindede Lyndon LaRouche: Der er en nyvalgt præsident. Vi har et nyt præsidentskab. Den nye præsident er allerede lykkedes med nogle internationale forhandlinger, der peger på *muligheden* for, at USA, Rusland, Kina, Japan og Indien tilslutter sig dette nye paradigme. Men dette er skrøbeligt med en hjemlig, økonomisk politik, der stadig i heldigste fald udgøres af endnu ikke udformede løfter; og det er under vedvarende angreb fra kræfter, der anføres af en hævngherrig Barack Obama og af briterne, der anførte alt, hvad Obama gjorde.

Dette angreb får tilslutning fra hele eliten og medierne i den Europæiske Union – som altid var et London-projekt – der ikke vil indse, at geopolitik og en økonomi for globalisme taber valg og folkeafstemninger overalt.

Det afgørende, sagde LaRouche, er at »gå til dette nye præsidentskab«, ved enhver organisatorisk mulig lejlighed, »og forhandle om vore spørgsmål«, LaRouches egne Fire Love. »Vi må ikke afvige fra dette nye præsidentskabs potentielle karakter, og fra at nå ind til denne potentielle karakter.«

Vi må omgående indse, at det nye Trump-præsidentskabs Akilleshæl er, at det ikke har opfyldt løftet om at genindføre Glass-Steagall. De liberale Demokrater, der talte højest, har kastet deres egne løfter om Glass-Steagall til side til fordel for at blive anti-Trump-demagoger. Vi udfylder dette tomrum og kender det økonomiske paradigme, Glass-Steagall kan føre til.

Brug LaRouches videnskabelige autoritet til at skære igennem havet af uro og kaos

Leder fra LaRouchePAC, 13. februar, 2017 – »Det globale, strategiske billede er dynamisk, omskifteligt, lovende og farligt, alt sammen på én gang«, udtalte Helga Zepp-LaRouche i en diskussion søndag med aktivister fra LaRouche-bevægelsen i hele USA. Hun påpegede flere positive udviklinger, der kommer fra Trump-administrationen – lovende og konstruktive samtaler med Kinas Xi Jinping; en ny åbning over for Rusland; potentielt, økonomisk samarbejde med Japan om højteknologisk infrastruktur; en erklæring om hans plan om at føre en seriøs krig mod narkotika – hvilket alt sammen betyder, at »der eksisterer en mulighed for at etablere et fornuftsplan i international politik«.

»Det står imidlertid også klart, at dette meget langt fra er afgjort: det er et *potentiale*«, understregede Zepp-LaRouche. »Meget kan gå galt, og meget afhænger af LaRouche-bevægelsens intervention, for jeg mener, i al beskedenhed, at LaRouche-organisationen er den eneste, der har en videnskabelig, sammenhængende anskuelse med hensyn til, hvad menneskehedens fremtid må være. Og andre kræfter, om de så er nok så gode, har tendens til at have ideologiske fejl i den ene eller anden retning.«

☒ Lykkeligvis er Lyndon LaRouches ideer fra 50 års intensiv videnskabelig og politisk aktivitet i færd med at blive den dominerende holdning i verden i dag. De dominerer den globale

dynamik, erklærede Zepp-LaRouche, fra Kinas konfucianske renæssance til Ruslands bevægelse hen imod et moralsk samfund. LaRouches ideer har lagt grunden til at gøre en ende på geopolitik og krig, én gang for alle, og for at genopbygge den globale økonomi omkring de principper, der fremlægges i **LaRouches Fire Love**.

Fr. Zepp-LaRouche fortsatte med at fordømme kampagnen for en 'farvet revolution' imod den nye Trump-administration, på grund af det positive potentiale, den repræsenterer. Hun udfordrede specifikt tidligere præsident Barack Obama, der er centrum for denne operation: »Dette er virkelig utroligt«, erklærede Zepp-LaRouche. »Dette har aldrig før fundet sted med en præsident, der har forladt embedet. Det ser ud til, at Obama nu personligt organiserer denne Farvede Revolution!«

I denne eksplosive atmosfære, som Zepp-LaRouche beskrev som »en hav af uro og kaos«, er det af afgørende betydning at organisere befolkningen ved at udgå fra det mest kvalificerede standpunkt, og ikke ved at bekymre os om petitesser, eller ved at lade os trække ind i det af medierne definerede »dagens varme emne«, men ved at præsentere de nødvendige forslag ud fra et standpunkt om, hvad der er den rette politik. De to centrale spørgsmål, som i dag konfronterer menneskeheden, understregede hun, er faren for en term nuklear verdenskrig, induceret af britisk geopolitik, og så det transatlantiske finanssystems visse, totale kollaps, med mindre Glass-Steagall og relaterede forholdsregler vedtages.

»En kombination af USA, Kina, Rusland, Japan, Indien og andre større nationer er det, der kræves, for at nå frem til et globalt, Nyt Paradigme ... Det, der er vigtigt, er at overvinde geopolitik, for geopolitik fører til Tredje Verdenskrig, og så vil der ikke længere findes nogen menneskehed tilbage af betydning.«

»Det andet, vigtige spørgsmål er, at finanssystemet vil nedsmelte, big time. Derfor er Glass-Steagall og Lyndon

LaRouches Fire Love det, der er absolut afgørende. Det faktum, at Glass-Steagall hidtil endnu ikke er blevet implementeret, er Trump-administrationens Akilleshæl.«

Alle de positive ting, som Trump hidtil har gjort, vil gå op i røg, konkluderede Zepp-Larouche, med mindre Glass-Steagall implementeres. Dette faktum dikterer, med hensyn til omgående handling, en fortsat kampagne, der kræver, at Trump bruger sin Tale om Nationens Tilstand ('State of the Union') den 28. februar til at bebude en tilbagevenden til Franklin Roosevelts originale Glass/Steagall-lov fra 1933.

En ny mulighed

Leder fra LaRouchePAC, 9. februar, 2017 – I en ekstraordinær og inspirerende diskussion med LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi den 6. feb., viste Lyndon LaRouche, at præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. feb. åbner døren for USA til at tilslutte sig »det nye arrangement mellem nationer«, der inkluderer de igangværende russisk-japanske aftaler, Bælt-og-Vej-initiativet, som anføres af Kina, og de andre hermed relaterede, revolutionære nye funktioner af verden i det 21. århundrede. Den første artikel i det netop, den 10. februar, udkomne nummer af »Executive Intelligence Review«, EIR, med overskriften, »Vælg derfor livet«, opsummerer denne diskussion, som fandt sted den 6. feb., og vil ikke blive gengivet her. I stedet vil vi blot pointere nogle af de seneste hovedudviklinger, der markerer denne historiske mulighed, en mulighed, som, bemærkede hr. LaRouche, kun vil stå åben i et begrænset tidsrum – med mindre den gribes nu, gennem hans »Fire Nye, Økonomiske Love« fra juni 2014.

Som vi tidligere har fortalt, så forlyder det, at premierminister Abe kommer til Washington med et tilbud om investeringer i højteknologi, inkl. højhastighedstog, og som vil skabe 700.000 amerikanske jobs. Han forventes også at tilbyde samarbejde om forskning inden for højteknologiske områder, inkl. avanceret kernekraft. Derudover handler Abes mission til Washington, som i dag rapporteredes af *Nikkei Asian Review*, om, at Abe vil foreslå dannelsen af et permanent, amerikansk-japansk, økonomisk råd, der på den japanske side skal ledes af finansminister Taro Aso, der også er vicepremierminister, og på den amerikanske side af vicepræsident Mike Pence.

Samtidig med premierminister Abes ankomst til Andrews Air Force Base torsdag aften, rapporterede *Mainichi*, »vil Abe søge at diskutere måder med Trump, som kan styrke bilateral handel og investering til gavn for det større, asiatiske Stillehavsområde ... iflg. japanske myndigheder.«

I diskussionen den 6. februar havde Lyndon LaRouche indbefattet hele dette initiativ fra Abes side over for USA, i den sammenhæng, som er Japans nye aftaler med Rusland om betydeligt, økonomisk samarbejde, der fører frem til en fredsaftale. Med hensyn til dette japansk-russiske aspekt, rapporterede *Mainichi* i går, at datoen den 7. februar var »De Nordlige Territoriers Dag« i Japan, hvor, hvert år, de japanske indbyggere, der i 1945 blev udvist af disse øer af sovjet-russerne, samt deres efterkommere, samles omkring øernes tilbagevenden til Japan. Men denne gang talte premierminister om det i sin »fremgangsmåde«, der »tilsigter at styrke gensidig tillid gennem fælles projekter og at føre til indgåelse af en fredsaftale«. Meningsmålinger, der blev gennemført kort tid efter Abes topmøde med præsident Putin i Japan i december, viste, at omkring 60 % af den japanske befolkning støttede denne »nye fremgangsmåde«.

»Sputnik« rapporterede dette samme dag, som den japanske udenrigsminister Kishida indkaldte til det første møde i et

interministerielt råd i den japanske regering, om samarbejde med Rusland om Kurillerne (eller de Nordlige Øer). »Jeg vil gerne bede alle interesserede ministerier om at begynde at overveje fælles økonomiske projekter med Rusland, inkl. inden for fiskeri, turisme, sundhedspleje og miljøbeskyttelse«, sagde Kishida. »Disse projekter bør være økonomisk fordelagtige for både Japan og Rusland.« Lyndon LaRouche understregede i særdeleshed denne sidste pointe, »økonomisk fordelagtig for begge parter«, tidligere på dagen.

Det rapporteres yderligere, at premierminister Abe vil besøge Rusland to gange i år og afholde topmøder med Vladimir Putin under begge besøg. Datoen for det første besøg vil blive fastsat til første halvdel af 2017, og det andet besøg bliver til Vladivostok Øst Økonomiske Forum i september.

På den amerikansk-kinesiske side har præsident Trump onsdag sendt et brev til Kinas præsident Xi Jinping. Teksten er ikke blevet offentliggjort, men begge parter sagde, at brevet takkede præsident Xi for hans lykønskingsbudskab i anledning af Donald Trumps indsættelse, overbragte ønsker for det kinesiske folk i anledning af Lanternefestivalen den 11. februar og 'Hanens År', og sagde, at præsident Trump ser frem til at udvikle en »konstruktiv relation« med Kina. Som svar sagde talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Lu Kang, at, »Kina tilskriver udviklingen af relationen med USA stor betydning«. Kina og USA har begge et ansvar for at sikre fred og stabilitet i verden og fremme global udvikling og velstand. »Samarbejde er det eneste rette valg for Kina og USA.«

På den amerikansk-russiske side bekræftede talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, i dag, at Rusland og USA i øjeblikket arbejder på muligheden for et møde mellem den hhv. russiske og amerikanske udenrigsminister, Sergei Lavrov og Rex Tillerson, på sidelinjen af G20-udenrigsministtermødet i Bonn den 16.-17. februar.

I går kom udenrigsminister Lavrov med kommentarer i anledning

af offentliggørelsen af dokumenter fra 1943, fra Sovjetunionens Udenrigsministerium. Under en meget bevægende genkaldelse af dette afgørende krigsår, sagde han:

»Til trods for, at de allierede forfulgte hver deres interesser, var de i stand til at hæve sig over splittelser og uoverensstemmelser og slå sig sammen for at besejre den nazistiske ideologi. Dette fremgår tydeligt af dokumenterne om Udenrigsministerkonferencen i Moskva i oktober 1943, og af De Tre Stores konference i Teheran, i november-december, 1943. Under disse begivenheder diskuterede deltagerne afgørende spørgsmål, som, blandt andre ting, havde relation til verdensordenen efter krigen og oprettelsen af De forenede Nationer. I dag, hvor det internationale samfund konfronteres med den internationale terrorismes og ekstremismes svøbe, der ikke har fortilfælde, er denne erfaring med alliance og samarbejde for at adressere fælles opgaver særlig vigtig.«

Foto: Japans premierminister ankom torsdag til Washington, til topmøde med præsident Trump den 10.-11. febr. Foto fra tidligere lejlighed.

»Vælg derfor livet« – Den nye aftale mellem nationer

EIR, 7. februar, 2017; af Tony Papert – Præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. februar, tilbyder USA muligheden for at slutte sig til det store, nye, eurasisk-centrerede system med samarbejde i det 21. århundrede – som inkluderer Japan, Kina, Rusland og de flere end 70 andre nationer, med en samlet befolkning på 4,4 mia., der har tilsluttet sig Kinas »Bælt-og-Vej-initiativ«

(Belt and Road Initiative, BRI) med udviklingskorridorer i hele verden. Det er indikerende, at Abe til dette forestående topmøde har forberedt en mulig pakke, der omfatter japanske investeringer i højteknologi i USA, som kan skabe hundredetusinder af gode jobs.

Japanske medier rapporterer, at premierminister Abe har forberedt en plan, der inkluderer investeringer i stor skala i højhastighedstog i Texas og Californien, sammen med andre infrastrukturinvesteringer, så vel som også gensidigt samarbejde henimod opnåelse af avanceret kernekraft og andre, banebrydende teknologier.

Japans udarbejdelse af denne pakke til Washington må forstås som et biprodukt af de revolutionære aftaler, der er truffet mellem Japan og Rusland i løbet af de seneste måneder. De to lande har befundet sig i forhandlinger om en fredsaftale; de har officielt været i krig med hinanden i over 70 år. Men disse »fredsforhandlinger« tager en unik form: de ville aldrig have været mulige uden for sammenhængen med den nye, eurasisk-centrerede aftale mellem nationer – en aftale, som de fleste amerikanere stadig er fuldstændig ubevidste om.

✘ *Billede: Den russiske præsident Vladimir Putin (venstre) og Japans premierminister Shinzo Abe under en fælles pressekonference under Putins besøg i Japan i december, 2016.*

Putins Rusland og Japan har besluttet at overvinde en umedgørlig territoriestrid ved, at de to nationer kommer til en forståelse og til at have tillid til hinanden gennem stadig tættere, massivt økonomisk samarbejde, der er i begge interesse. Da premierminister Abe mødtes med præsident Putin i Vladivostok på Ruslands Stillehavskyst i september sidste år, foreslog han otte punkter for økonomisk samarbejde, som omfattede store, japanske investeringer for at være med til at

udvikle det Russiske Fjernøsten (eller det østlige Sibirien). Da Putin gengældte besøget i december, blev disse otte punkter bekræftet og udviklet mellem dem. Desuden aftalte de fælles, økonomisk udvikling af det omstridte område, Kurillerne. En endegyldig løsning af striden om statstilhørsforholdet vil følge den intensiverede tillid, som vil blive et resultat af dette samarbejde.

☒ *Billede: Verdenslandbroen, med hovedudviklingskorridorer (højhastighedsjernbaner, nye vandveje m.v.), der vil forbinde hele det eurasiske kontinent og, gennem Beringstrædetunnelen (øverst til højre), forbinde hele Eurasien til de amerikanske kontinenter. (Google Earth.)*

Da præsident Putin foreslog denne enestående kurs i det 21. århundrede for forhandlinger med Japan, havde han naturligvis i tankerne den kinesiske præsident Xi Jinpings lancering i 2013 af Bælt-og-Vej-initiativet, en revolutionerende vision for infrastruktur-udviklings-korridorer, der forbinder hele Eurasien og spreder sig ind i Mellemøsten og Afrika og, via Beringstrædetunnelen, ligeledes ind i begge amerikanske kontinenter. Som vi har rapporteret, så er Bælt-og-Vej-initiativet en følge af de forslag til en politik, som Lyndon og Helga LaRouche uophørligt har kæmpet for siden 1988.

Som præsident Putin selv bemærkede, så var hans andet referencepunkt for denne nye kurs for forhandlinger med Japan, »Traktaten om Godt Naboskab og Venskabeligt Samarbejde mellem Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation«, som, efter tredive års forhandlinger, blev underskrevet i 2001 – forhandlinger, der, med stadig større tillid mellem de to sider, stadig pågår i dag på en tættere og mere intensiv måde. Denne traktat fra 2001 var en forudsætning for BRI, alt imens forhandlingerne om denne traktat direkte affødte Shanghai Samaarbejdsorganisationen, et andet, betydningsfuldt element af konstellationen i den nye verden, som nu er åben for USA at tilslutte sig.

De eurasiske nationer, under anførsel af Rusland, Kina og nu Japan, siger til USA: »Vi har åbnet op for en ny måde at leve på. Vi I acceptere det og gå med?« Her vil præsident Trump ikke blive et problem, sagde Lyndon LaRouche den 6. feb. til medarbejdere. Snarere vil USA's tilslutning til denne nye aftale mellem nationerne blive den måde, hvorigennem den nye, amerikanske præsident kan opfylde sit kampaneløfte om, at ingen amerikaner, der ønsker at arbejde, ikke vil være i stand til at finde et job.

Vi har kun en kort tidsperiode, i hvilken vi kan konsolidere dette, sagde LaRouche. Vi har en solid gruppe ledere, der har indgået en beslutsom aftale om principperne for handling; de må konsolideres som en enhed. Det, der kunne ødelægge dette, vil være, hvis en tredjepart fik mulighed for at bryde ind og forsøge at påtvinge sine egne, afvigende principper.

De principper, der behøves, udgøres af LaRouches **»Fire Nye Love«**. De oprindelige, ledende kræfter har udvalgt sig selv. Andre, der ønsker at komme med, må kvalificere sig; de kan ikke få lov til bare at gå ind. Vi må træffe denne beslutning.

Her kan man høre den hårdkogte læser spørge, »Jamen, hvad er chancerne for dette?« Dette spørgsmål afspejler fejlagtige læresætninger om såkaldt 'sandsynlighed', imod hvilke Albert Einstein uophørligt kæmpede i årtier frem til sin død i 1955. Statistikere er mislykkede matematikere, lige såvel som, at matematikere er fejlslagne menneskelige væsener. Deres fejlagtige begreber om sandsynlighed er især åbenbare, når de anvendes på menneskelige anliggender, som her.

Forstil dig, at du er i færd med at gå over gaden, og et køretøj i høj fart kører over for rødt lys og har direkte kurs mod dig, med trussel om at køre dig ned. Vor ven statistikeren ville læne sig over og spørge dig i øret, »Hvad er de sandsynlige odds for, at du vil overleve dette?«

Ovenstående artikel publiceredes første gang i EIR, 10.

februar, 2017. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

»Nu har menneskeheden muligheden for at blive voksen«

Af Helga Zepp-LaRouche.

**Tale ved Schiller
Institutets konference i
Manhattan,
New York, 4. februar, 2017**

I stedet for at træne en meget mistænkelig og tvivlsom libysk kystvagt til at holde flygtningene tilbage i Afrika, ville det så ikke give bedre mening, hvis de europæiske nationer gik sammen med Kina og andre, som Japan og Indien, der allerede er involveret i Afrika, om udviklingen af det afrikanske kontinent?

Præsident Xi Jinpings formulering, at det, vi må bygge, er et fællesskab – et samfund – for menneskehedens fremtid, baseret på win-win-samarbejde, er præcis måden at se dette på. Dette er ikke et nulsumsspil, hvor én nation vinder, og de andre taber; men det er derimod et nyt perspektiv, hvor alle lande på denne planet kan arbejde sammen for alles fordel.

**RADIO SCHILLER den 6. februar
2017:**

**Kampen om indholdet i Trumps
præsidentskab
og den nye verdensorden**

Med formand Tom Gillesberg

**Glass-Steagall er det første
afgørende skridt; men resten
af**

**LaRouches Fire Love må følge
efter for at redde USA og
verden!**

LaRouchePAC Internationale Webcast, 3. feb., 2017; Leder

Ben Deniston: Velkommen ... Vi vil omgående gå i gang med denne brandvarme situation lige nu, hvor – på trods af alle de falske nyheder; det er korrekt at kalde det for bandekrigsagtig form for operation, som splitter det amerikanske folk. Hvor man får folk til at fokusere på mange sidespørgsmål og små spørgsmål, og meget følelsesladede spørgsmål med meget lidt substans. Men der er i realiteten kun ét eller to nøglespørgsmål på forhandlingsbordet i øjeblikket, som er afgørende for den retning, USA vil gå i, for hvilken retning, denne administration vil gå; og hvordan dette vil udspille sig i den umiddelbart forestående tid.

I front og centrum for denne kamp er spørgsmålet om Wall Street og i særdeleshed spørgsmålet om Glass-Steagall. Vi vil begynde diskussionen i dag med nogle meget dramatiske udviklinger i løbet af den seneste uge, de senest par dage, de seneste par timer, og som understreger, at dette er *det spørgsmål*, som det drejer sig om. Hvis I vil gøre noget, der har indflydelse på amerikansk politik, på USA's retning og på historien på dette tidspunkt, så må I kæmpe sammen med LaRouchePAC om spørgsmålet om Glass-Steagall som indledningen til LaRouches Fire Love for et fuldt, økonomisk genrejningsprogram, og omgående; mens I ser dette program og i de nærmest forestående timer og dage. Dette er absolut afgørende.

For blot at sætte fokus nogle af disse udviklinger, vil vi om et øjeblik vise et klip; et lovforslag for genindførelse af Glass-Steagall er blevet genfremsat i Repræsentanternes Hus i denne uge, anført af [kongresmedlem] Marcy Kaptur – som har kæmpet for dette lovforslag i mange år. Hun holdt en fælles pressekonference med tre andre kongresmedlemmer; og, så vidt vi har kunnet se, så er LaRouchePAC den eneste kanal, der har

en fuld dækning af denne pressekonference i sin helhed. Den kan ses på LPAC-websiden; vi vil afspille et kort uddrag af denne 40 minutter lange pressekonference om nogle få minutter. Men dette typificerer en tværpolitisk støtte i Kongressen til dette Glass/Steagall-lovforslag. Disse kongresmedlemmer erklærede ganske klart under pressekonferencen, at de er rede til at arbejde sammen med Trump-administrationen om dette afgørende spørgsmål. De vil ikke lade sig indfange i dette vanvittige, venstre-højre, dette eller hint spørgsmål, denne retorik og de falske nyheder, og virkeligt vanvittige, opsplittende propaganda, som har oversvømmet de amerikanske medier; det ligner i virkeligheden den form for politik for »farvede revolution«, som er blevet britisk og – under Obama – amerikansk politik for at vælte regimer, som de ikke ønsker, i hele verden. Det har præcis samme formål her i USA, med denne bandekrigs-lignende propaganda over sidespørgsmål, som totalt distraherer folk bort fra hovedspørgsmålene.

Men under denne pressekonference så vi en afgørende demonstration af, at højtplacerede, tænkende personer, ledende personer, er villige til ikke at blive indfanget i dette Soros/britiske sindssyge show og i stedet fokusere på reelle, vægtige spørgsmål. De vil lægge betydningsfulde spørgsmål frem på bordet og sige, at dette er et område, hvor vi kan samarbejde omkring at gå frem for et positivt resultat for de spørgsmål, som vi ved har betydning for hele landet. Demokrat, Republikaner, 'blå stat', 'rød stat', uanset hvad; det centrale USA, og kyststaterne i USA. Dette er hovedspørgsmålet, det første skridt i at adressere virkeligheden med sammenbruddet af USA, og som den eneste måde, hvorpå man kan opfylde de løfter, der er afgivet, om at genopbygge den amerikanske infrastruktur, om at genskabe jobs i USA på en meningsfuld, reel, substantiel måde. Det kan ikke lade sig gøre, med mindre Glass/Steagall-loven vedtages, og Wall Street lægges i tømmer, og dette system reformeres. Denne pressekonference – igen, det handler ikke blot om at genindføre Glass-Steagall, men også om at erkende og åbent

arbejde på vigtige spørgsmål, og ikke blive indfanget i disse vanvittige sidespørgsmål, er absolut afgørende. Vi afspiller klippet om et øjeblik.

Men ligeledes i den forgangne uge deltog William (Bill) Jones, korrespondent for Lyndon LaRouches magasin *Executive Intelligence Review (EIR)*, i en diskussion under en pressekonference i Det Hvide Hus, og han fik lejlighed til direkte at spørge pressesekretær Spicer, »Støtter præsident Donald Trump stadig Glass-Steagall?« Og, efter at havde vævet lidt omkring, stillede hr. Jones et meget direkte spørgsmål; og han fik et meget direkte »Ja«. Og Trumps officielle repræsentant Spicer sagde, »Vi er forpligtet på vore valgløfter. Ja.« Dette er en bekræftende udtalelse på vegne af præsident Trump om, at han stadig støtter denne lovgivning. Så potentialet er klart til stede; men vi ønsker at gøre det klart her i denne diskussion, at dette på ingen måde er et afgjort løb. Det er på ingen måde absolut. Jeres rolle som tilhængere af LaRouchePAC, som støtter af LaRouchePAC, og som LPAC-aktivister, er *umiddelbart, absolut afgørende*. Vi må sikre os, at denne lov gennemføres.

I de næste timer og minutter venter vi i øjeblikket på resultaterne af et par eksekutive ordrer, som præsident Trump har underskrevet tidligere på dagen – midt på fredag eftermiddag, lige efter frokost. En af disse handler om, hvordan han har til hensigt at strukturere reformen af Dodd/Frank-loven. Dette er et afgørende spørgsmål, for, som enhver ved, så var Dodd/Frank en total vittighed; det var et totalt forsøg på at lade som om, at de lagde Wall Street i tømmer samtidig med, at de fuldstændig overgav sig til Wall Street og lod Wall Street skrive størstedelen af loven, der består af henved titusinder af sider – det er sindssygt. Så der forelægger et juridisk grundlag for at skrotte Dodd/Frank og indføre en ægte reform, som ikke består i en regulering, en bunke bestemmelser om regler, men som er en virkelig strukturreform med Glass/Steagall. Det behøver slet ikke være

titusinder af sider; det er en meget klar fastlæggelse af et princip (lov). Man har kommerciel bankaktivitet, og så har man spekulationsbankaktivitet; de skal være [totalt] adskilte, og sådan er dét. Man har ikke brug for 40.000 sider til at erklære dette; det er en principiel erklæring, det er et spørgsmål om strukturen, og det er ganske klart. Det er ikke minutiøse, detaljerede regler om hvert eneste aspekt af hvert eneste, finansielle instrument. Det er en særdeles klar principerklæring. For slet ikke at tale om det faktum, at Dodd/Frank også grundfæstede forsøget med bail-in (ekspropriering af visse typer af bankindsud).

Der er altså juridisk støtte til og grund til at støtte reformen og fjernelsen af Dodd/Frank; men, dette kan stadig væk gå i mere end én retning. Et spørgsmål, som er af interesse, og som vi må undersøge nøjere, er den rolle, som Jamie Dimon spiller; han er ikke blot en førende Wall Street-bankier; han er også en person, der har været aktivt involveret, i udstrakt og intens grad, udtrykkeligt imod Glass-Steagall og imod LaRouche-bevægelsen og vores aktiviteter for at kæmpe for Glass-Steagall. Han nævnes nu som del af et team, der skal rådgive Trump eksplicit i spørgsmålet om, hvordan Dodd/Frank skal reformeres. Hvilken vej, det vil gå, er ikke klart; vi har endnu ikke set denne eksekutive ordre, så vi ved ikke, hvad den siger. Vi venter på det. Vi ved selvfølgelig, at Trump før har afvist folk; han er ikke bange for at udtale sin klassiske sætning, »Du er fyret!« og komme af med folk. Han har erklæret sin støtte til Glass-Steagall, men dette rejser nogle juridiske spørgsmål.

Den pointe, vi ønsker at fastslå her i dag, er, at intet af dette er afgjort; men det viser det, vi har forventet. Og hvis I er med, bør I også have forventet det. Et totalt slagsmål over amerikansk politik, over spørgsmålet om at lægge Wall Street i tømmer med Glass-Steagall, er i front og centrum for denne kamp.

Vi vil nu afspille et par minutter af højdepunkterne af denne

pressekonference; diskussion var betydningsfuld, med særdeles gode pointer, og dette typificerer den lovgivende grens (Kongressens) åbenhed og beredvillighed. Her kommer klippet:

Uddrag af kongresmedlemmers Pressekonference om tværpolitisk støtte til genfremsat Glass/Steagall-lovforslag.

(Se hele pressekonferencen her: <https://www.youtube.com/watch?v=xFH1Mwhx0Qk>)

Marcy Kaptur: I år markerer vi, at det er 9 år siden, vi havde den største, finansielle krise i en generation. Vi er alle gamle nok, og vores hukommelse er stærk nok, til, at vi kan huske dette. Denne økonomiske katastrofe var tæt ved at forårsage ødelæggelsen af hele landets finansielle infrastruktur og førte til det, historien nu kalder Den store Recession (økonomiske nedgangstid). I løbet af disse ni år, hvis vi ser tilbage og husker, så har Wall Street-bankerne haft succes og i realiteten tjent rigtig mange penge. I mellemtiden har mange, mange amerikanere – bogstavelig talt millioner – fortsat oplevet det, vi ville benævne med »finansielt nederlag, fiasko«. JP Morgan Chase, Bank of America, Citigroup, Wells Fargo, Goldman Sachs og Morgan Stanley har alle rapporteret om profitter under denne recession og de efterfølgende år. I løbet af disse seneste ni år har Wall Street genvundet *al* sin rigdom fra før krisen, med renter, alt imens 'Main Street' – den almindelige amerikaner – endnu ikke har set noget til en reel, økonomisk genrejsning, i lokalsamfund efter lokalsamfund, fra kyst til kyst.

For blot at nævne et par tal: For 15 år siden udgjorde landets seks største bankers aktiver omkring 17 % af vores totale produktion – Bruttonationalprodukt, BNP – 17 %. I dag oppebærer disse seks topbanker aktiver for \$10,1 billion (med 12 nuller); over halvdelen af vore BNP. Dette er alt for meget magt i alt for få hænder. Så ikke alene har de haft en smuk profit, men de er også kommet til at kontrollere, regere over, vores økonomis mest betydningsfulde kontrolcentre.

Tiden er inde til, at Kongressen sikrer, at disse fiaskoer i vort banksystem aldrig vil blive gentaget. Det er grunden til, at vi er her i dag, og jeg takker mine kolleger dybt for at gå sammen med mig. For at bygge på dette momentum og tage skridt til at genindføre Glass-Steagall, for at adskille 'klog og fornuftig', kommerciel bankvirksomhed fra spekulation.

Tulsi Gabbard: Vi ser fortsat konsekvenserne af ophævelsen af Glass-Steagall på første hånd i lokalsamfund som mit eget, og i lokalsamfund i hele landet; hvor Wall Street-banker har fået lov til at udføre deres risikable investeringspraksisser med det amerikanske folks penge. De har fået lov til at fortsætte til fordel for deres regnskabsresultat og deres profit, på ryggen af det amerikanske folk. Dette er uacceptabelt; dette er ikke et partipolitisk spørgsmål, dette er et spørgsmål, som er vigtigt for det amerikanske folk, og grunden til, at I nu ser støtte på tværs af partipolitisk tilhørsforhold for denne vigtige lovgivning.

Jeg har længe været fortalere for at genindføre Glass-Steagall-loven, og jeg ser frem til at kunne fortsætte arbejdet sammen med allierede og partnere her i Kongressen, i Det Hvide Hus og vigtigst af alt, sammen med det amerikanske folk; hvis stemme må høres.

Tim Ryan: Walter [Jones] nævnte ordet »synd«, og jeg mener, at denne ophævelse [af Glass-Steagall, 1999] var det oprindelige syndefald i vores økonomis nedadgående spiral, som førte til, at hele nabolag i min valgkreds, og i hele delstaten og landet, blev totalt tilintetgjort. Denne lov er en måde – som vi [sic] katolikker ville sige – hvorpå vi kan skrifte og få fjernet denne plet fra USA's politiske institutioner, og forhåbentlig begynde at genoprette en grad af sund fornuft i vores banksystem.

Kaptur: Siden sidste sommer har 15 delstatskongresser introduceret resolutioner, der kræver, at den nationale Kongres genindfører Glass-Steagall; og Demokrater og

Republikanere har nedfældet støtte til Glass-Steagall i deres respektive politiske programmer, hvilket var en enorm præstation på vegne af jer alle, og af alle andre i hele landet, der har arbejdet på dette i meget lang tid. Vi har en lang hukommelse. Selv præsident Trump har erklæret sin støtte til en ny Glass/Steagall-lov, og vi har en forpligtelse til at arbejde sammen med ham for at skabe dette.

Walter Jones: Jeg er glad for, at hun refererede til Donald Trump. Jeg vil oplæse en sætning, og dernæst afslutte.

Den Republikanske præsidentkandidat Donald Trump krævede i onsdags en version for det 21. århundredes Glass/Steagall-lov, der kræver en adskillelse af kommerciel bankaktivitet og investeringsbankaktivitet; en ændring, som det Republikanske Parti ligeledes støttede i sit partipolitiske program i 2016. Jeg har til hensigt at være meget pro-aktiv; jeg har til hensigt, så snart Det Hvide Hus får sig organiseret lidt bedre, at henvende mig til hans rådgivere i kommercielle anliggender og minde dem om det standpunkt, som han og mit parti har indtaget med hensyn til en genindførelse af Glass/Steagall-loven.

Jeg ønsker, at du, Marcy, skal vide, at jeg er så forpligtet på dette spørgsmål som noget, jeg nogensinde har været forpligtet på. Jeg er jeres 'half-back'; og jeg vil være derude og tage ethvert skridt til, hvad så siden der skal gøres. Men, som hun sagde, og dette er min afslutningsbemærkning, »I er nøglen i dette spørgsmål«. Amerikanerne må forstå det angreb og den skade, der er forvoldt imod dem, gennem den kendsgerning, at vi ophævede Glass-Steagall. Lad os gøre dette til en sejr for året 2017. Tak.

Her følger resten af webcastet på engelsk:

DENISTON: So, as you saw there, there is motion. People are ready to act; but, again, this is an open fight. Before we get

into the discussion, I want to call on our audience to sign the LaRouche PAC petition for Trump to commit to the original official Glass-Steagall Act, in his first official address to the Congress, which the last we have heard, is scheduled for Feb. 28.

That's less than one month from now for a mobilization to build the signatures for this petition.

This, as I think we will get to in the discussion, has already been an effective tool in mobilizing the legislature, people in the Congress, for the support of this initiative of Glass-Steagall, of this Bill. But it's not just going to come from the Congress alone. This activity of rallying local communities, community groups, organizations across the nation, is absolutely critical. This can't just be some direct lobbying of Congress. This has to be a unified national mobilization, where these Members can get the support and, when necessary, the kick in the rear end, to get behind this issue. So, that is absolutely critical.

You can sign the petition on-line at lpac.co/trumpsotu. We now also have the ability for text. You can receive more information directly via text on your mobile phone. If you text gsact to 202-524-8709, you'll immediately receive more information about the petition. You can read it right there on your phone, and you can sign it. We're asking you, again, to do this yourself, if you haven't done it; but mobilize others. Get your community, look for local groups, look for organizations, look for your neighbors, your friends, your family. This is an

absolutely critical issue.

Just to underscore one last point, Helga Zepp-LaRouche made very strongly in recent days' discussions: Right now, this is not just about vengeance against Wall Street, or something. This is not just about getting payback for what Wall Street did to the American people since the bail-out, or for the years prior, even. That's true. But beyond that, this is critical. The system is poised for a larger blow-out than 2008. Nothing was solved by the bail-out process. The fundamental issues of the crisis were made worse; much worse. This entire speculative bubble was supported, it was inflated more, and you had more crazy instruments and attempts created to prop up a system that is fundamentally unsound, has no connection to the physical economy, is purely a parasite on the actual economy. That process has wound itself around to the point where it is ready to blow out again.

So, Glass-Steagall is {absolutely}, again, {absolutely} the central issue, the Number One issue that everyone needs to be fighting on now. This discussion today should be an appeal for you to get more involved, or get involved immediately in that fight.

Diane might have more to say. We can mention some activity that we've had recently in Washington, D.C., also in New York City, that underscores the type of mobilization we're leading; but I'll just open it up with that.

DIANE SARE: I'd like to remind all of our listeners why we are

at the point we are at; and remind people the kind of fake news and despicable propaganda preceding the election, where we heard over and over again how the population was divided. We had George Soros pumping in his money to various organizations to create an appearance of that. But, what the American people demonstrated is that we are not divided, in a couple of major areas; which Ben referenced at the beginning. No. 1: Americans do not think that we should have a thermonuclear war with Russia; that this was one of the main reasons why people, particularly Democrats – Bernie Sanders supporters and others – turned away from Hillary Clinton, because she was seen as perpetuating the war and murder policy of President Barack Obama, who, so far, is the biggest killer-President that we have yet had in the United States. And, as President Putin warned, "Obama seems to be the kind of President that says goodbye, but then doesn't go; he keeps reappearing." I think it's important that Americans not forget that.

The other major issue for the American people, who have experienced the worst collapse in the standard of living and life as measured in terms of life expectancy, employment, and so on since the Great Depression, is that people do not think that it's just for Wall Street billionaire crooks to have their feet on our necks as they steal everything we own to bail themselves out

for their own bankrupt policies. Again, Hillary was seen as the darling of Wall Street.

If there were a "mandate" for the Trump Presidency, these two areas are absolutely crucial. What we know, so far, is that Trump did have a phone conversation with President Putin which was close to an hour; which indicates a certain type of potential there. We also know the relationship with China, given what Xi Jinping is doing, is very important. We know Trump's appointed Ambassador to China, Terry Branstad, has just released a statement promoting a kind of win-win collaboration with China; which is promising. We know, as was mentioned, that President Trump did call for reinstating Glass-Steagall when he was campaigning, just a couple of weeks prior to the elections.

We know – which I find very interesting, because sometimes the best way to figure out what the potential might be, is to look at what your enemies are saying. Yesterday there was a very freaked out article in CNN Money, with the headline "Will Trump Break up the Big Banks?" They announced that Jamie Dimon, [chairman, president, and CEO of JPMorgan Chase] was rushing to Washington, D.C. to meet with Trump today, and that Trump is planning on "do a big number ... on Dodd-Frank." As Ben said, we don't have the text yet of Trump's Executive Orders. We know various matters, and frankly, Jamie Dimon is not a very promising character.

What the article says, in a very hysterical tone, is "But Trump did bash big banks before the election, especially

Goldman

Sachs. Breaking up the banks would appeal to Trump's populist message of draining the swamp by uprooting the establishment.

The

new President could also argue it solves the 'too big to fail' problem that the 2008 financial crisis exposed. Plus, it's something that Republicans like John McCain and liberals such as

Elizabeth Warren and Bernie Sanders broadly agree on.

Glass-Steagall was even included in the official Republican Party

platform during Trump's convention."

As I'm reading this article I can hear the pitch of the

speaker rising to a shriek. Then they freak out that Stephen Bannon said, "You really need to go back and make banks do what

they do: Commercial banks lend money, and investment banks invest

in entrepreneurs and to get away from this trading." And the writer says, "That sounds a lot like Glass-Steagall." The writer

says, "It's not totally clear where Trump stands on this right now." And you heard from Ben what Spicer said, so our point is that this is an open fight; it is an open debate. What we have learned in the last days, is you really cannot rely on the news

media, the so-called "non-fake" news seems to be more fake, or at

least as fake, as the fake news.

The moment is not to sit back and try and figure out what

exactly is the policy, but to intervene to {make} policy; which

is why it's so important that every single person here get involved. I'd also like to say, the potential has not been missed

on the few desperados who are clinging with their fingernails to the bankrupt trans-Atlantic partnership and the European Union.

People may have heard that Donald Tusk, who is the President of the European Council, said that the United States on Donald Trump is as big threat as the newly-assertive China, an aggressive Russia, and wars, terror, and anarchy in the Middle East.

So, here's this guy, lumping China, which has just lifted 700 million people out of poverty and is reaching out to the whole world for a program that would benefit mankind. Putin, who has successfully prevented Barack Obama from plunging us into thermonuclear war, and took very effective measures in the direction of eradicating ISIS and al-Qaeda in Syria, and so on. And he's saying that's the same thing as ISIS and now the US is part of that.

This is what I'm getting at; that you just have so much insanity being promoted. I would maintain, from our organizing in the streets of Manhattan, where we have had a very interesting response, that Americans frankly are much more thoughtful than this. People don't want to be at each other's throats. They certainly don't want war. They are cautiously optimistic that there is a hope for a turn in direction; and it is really for us at LaRouche PAC to be able to indicate the direction, because otherwise you're just not going to get it. Think about what Mrs. LaRouche was doing in China in 1996 on the World Land-Bridge, these kinds of programs. People don't have the full picture.

What people {can} do at this moment, is absolutely mobilize for Glass-Steagall. Don't expect to hear more. We know a couple of things. We know that the British have said that they would consider Glass-Steagall being reinstated in the United States a casus belli, an act of war, because it will wipe out trillions of dollars of crazy speculative crap. Which will be good riddance for most of us, but for some people, not. And we know that some people have commented that Glass-Steagall being reinstated could be the biggest deal since Jesus Christ crushed the Roman Empire.

In other words, itâs a revolutionary, giant change. So don't expect that it's just going to somehow come along in an off-handed way, and exist. Obviously, there's going to be a fight for this; and we need every single American involved.

The last thing I want to say, is that part of the effectiveness on Capitol Hill was this group, the Ohio Revolution, which has been circulating the petition. Their thinking was not simply to just go to everyone to get signatures, but to organize leaders in the community; whether it's ministers, labor union officials, state legislators, mayors, councilmen. In other words, not only do we want you to simply sign the petition, but we need you to organize and to get everybody who has any clout or who represents a constituency, to get on board in this fight, and we should really move. I would say, if CNN is

freaked

out enough to have an article asking whether Donald Trump is going to go with this or not, we should presume that indicates a possibility; and we should do everything we can to take advantage of the opening and move on it.

MEGAN BEETS: I think, Diane, what you're bringing up is critical; that this is an absolute paradigm shift. What we're doing is shutting down a system of finance which has been at the core of the British Empire for hundreds of years. Now what are we going to replace it with? That's the big question, and that's why we and our supporters, all of you listening out there, have to take the responsibility to know and study the principles of physical economics which are the core of Lyndon LaRouche's discoveries in the science of economics. How are we going to rebuild the country? You go back to LaRouche's core writings: {So, You Wish to Learn All About Economics?}; his papers on the issue of infrastructure not as an object which costs money like the bridge you pay to drive over, but infrastructure as creating a core economic platform which transforms the potential of every process in your economy. How do we raise the physical wealth, how do we increase the living standard for billions of people across the planet and create the potential for mankind to industrialize the Moon? These are the questions that people have to study. And it is that process of the American citizenry choosing to adopt a higher identity of a more developed, more mature mankind in the future beyond this currently collapsing

system. Then organizing our fellow citizens to understand how we're going to do that; beginning with the reinstatement of Glass-Steagall. Shutting down this bankrupt financial system; then following that up with the establishment of a national bank so that we can utter productive credit to the things which will increase the productivity of the population and allow us to take those next steps of development. Like a crash program for the development of fusion; like a crash program to get our capabilities of our space program back, to re-adopt the policies of colonizing the space between the Earth and the Moon and then developing and industrializing the Moon. This really is the vision that people who are organizing with us have to begin to adopt. That really is our sense of authority in demanding that we shut down this bankrupt, evil Wall Street system with Glass-Steagall.

DENISTON: Absolutely! And we should maybe highlight for our viewers that yesterday we had a very useful discussion led by Jason Ross, our colleague in the Science Team, taking up just this subject. I think that's definitely critical; getting at the issue of value. What is real economic value? As was cited in this press conference, the largest banks' share of so-called GDP has actually been skyrocketing; and now represents over 50% of supposed GDP. That is not real value; monetary figures are not – so you have this explosion of monetary assets, monetary figures. But if you take the physical standard living of the

US

population as an entirety, it's down, down, down. That's this complete disconnect between the so-called monetary system, which

should be a functional credit system, and the actual real economy; the thing that actually keeps people alive, improves people's living standards, and actually supports the society – the physical processes of economy.

As Mr. LaRouche identified with his Triple Curve diagram in

the '90s, defining the principle in this breakdown; those have been diverging at a more and more rapid rate. That defines a process that's unsustainable and as we've said, there's nothing

else that can work other than a Glass-Steagall – in its original

form – revival to separate out that monetary system. Cut that off; you can't go both ways. Only then can you actually invest

in real value again. That's where the discussion needs to go, and

that's what the country absolutely needs at this point; is a real

recovery program like what Kennedy tried to do, what Franklin Roosevelt was able to do. That level of reform of the current policy and investment in these higher levels of productivity outlined in LaRouche's Four Laws is the program needed now. Glass-Steagall is that first step.

So, I think that's absolutely clear for our listeners what

our challenges are and what our mission is right now in the immediate period ahead.

So, I know we're definitely awaiting this executive order; a

sense of what's going to come out of that. Diane, I don't know

if you have more, but I think we have a pretty clear

orientation

in the immediate days – or I would say hours ahead, to move on this thing. We have a less than one month deadline on this petition; but a lot can be decided between now and then, before

then even. So, every day counts. As Diane emphasized, that was

very important; the role of mobilizing the population and institutions in the population, community leaders, leading layers

in the population out of this craziness that the media is spinning out there, and into these real substantial issues is {decisive} at this point. Getting those people on board and fighting with us for this Glass-Steagall reform, for this economic reform, is critical. {YOU} play an absolutely indispensable role in doing that.

So, I think we have a challenge and a mission before us.

Unless we have anything else to add today, I think this is a very

clear focus; and I think we should really get to work. So, with

that again, people have the information for the petition; circulate that, get the signers on that. If you haven't signed

yourself, do it immediately; but get other people on. You should

have a goal of getting 10, 100 people added to that thing on a daily basis at this point. That's our orientation, that's our action. We'll be back in the coming days with more; and we look

forward to speaking with you then.

POLITISK ORIENTERING den 2. februar 2017: Vil Trump lave alliance med Rusland og indføre Glass/Steagall – eller knuses af økonomisk kollaps?

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Kun princippet er virkelighed; resten er tom snak

Leder fra LaRouchePAC, 2. februar, 2017 – Kongresmedlem Marcy Kapturs pressekonference i går, hvor hun genfremsatte et lovforslag for Glass-Steagall, fandt sted samtidig med Trump-administrationens gentagelse af sin forpligtelse til at indføre Glass-Steagall, i besvarelse af et spørgsmål fra *EIR*-korrespondent Bill Jones. For dem, der så den, markerer denne

pressekonference et totalt brud med den syndflod af ætsende hyper-partipolitik, der ledes af selveste den afsatte morder Barack Obama, og som næres af millioner af dollars af George Soros' narkopenge. Her var der i stedet patrioter, der søgte at forene Repræsentanternes Hus, og forene det med Senatet og præsidentskabet, på vegne af et afgørende, omgående skridt af vital, national interesse, og i realiteten, af vital interesse for verden.

Lyndon LaRouches forudsigelse, på sin 90-års fødselsdag i 2012, af afslutningen af topartisystemet, er nu i realiteten sket. (Husk, at de amerikanske vælgere lige så meget besejrede det Republikanske som det Demokratiske Parti i det nylige valg.) I stedet for repræsentanter for partier, så var det, vi så på gårsdagens pressekonference, simpelt hen ledende personer – individuelle ledere – uden hensyntagen til partitilhørsforhold. Marcy Kaptur indledte pressekonferencen med at hilse præsident Trumps støtte til Glass-Steagall velkommen og meddele, at de ville arbejde sammen med ham for at få loven vedtaget. Kongresmedlem Tulsi Gabbard havde haft et møde med nyvalgte (men endnu ikke indsatte) præsident Trump, til dels, fordi hun ved, at spørgsmålene simpelt hen er for vigtige til at afvise at mødes med en person, der kunne fremme en løsning. Kongresmedlem Walter Jones fortalte den gribende historie om sine to største fejltagelser: hans stemme til fordel for en ophævelse af Glass-Steagall i 1999, og hans efterfølgende stemme til fordel for den anden Irakkrig. Da det først gik op for ham, hvor dybt forkert, begge disse handlinger havde været, helligede han resten af sit liv til at rette disse fejltagelser, eller få tilgivelse for disse synder.

Som Aleksandr Solsjenitsyn engang skrev: »Der er intet, som i den grad er med til at vække alvidenhed i os, som vedvarende tanker om vore egne overtrædelser, fejl og fejltagelser.«

☒ Meningen og formålet med denne enhed i Kongressens to huse og præsidenten og folket rækker længere end til Glass-

Steagall, der blot er det første, uopsættelige skridt. Meningen og formålet er LaRouches »Fire Love« fra juni, 2014. Disse Fire Love er en uadskillelig enhed. De udgør det princip, uden hvilket intet vil virke; denne nation kan kun reddes af mænd og kvinder, der ledes af et princip – og dette er princippet. »Det er det virkelige«, som LaRouche sagde i dag. Resten er tom snak.

Tidligere embedsmand i Reagan-administrationen Paul Craig Roberts, der med rette har støttet præsident Trump imod Obamas bagvaskelser og Soros' golem'er, skrev i en artikel for nylig, at Trump-administrationen måske ikke vil være i stand til at udføre sine planer. Det ville være sandt, havde det ikke været for eksistensen af Lyndon LaRouche og hans Fire Love – sammen med de nye, skabende opdagelser, som LaRouche vil introducere for fremtiden. Som han for nylig sagde: »Jeg har gjort dette før, og jeg kan gøre det igen.«

Under sin pressekonference fik kongresmedlem Kaptur overrakt 7.000 Ohio-borgeres underskrifter på brevet med en appel til præsident Trump om at genindføre Glass-Steagall, og som hun vil viderebringe til ham. I dag aftaltes det pr. telefon med Lyndon og Helga LaRouche, at alle LaRouche-aktivister opfordres til at uddele et udskrift af denne appel (fra LaRouchePAC-websiden; [dansk udskrift fra vores hjemmeside her](#)), således, at mange flere tusinde underskrifter fra hele landet kan blive overrakt præsident Trump gennem kongresmedlem Kaptur og andre nationale kongresmedlemmer.

Og sluttelig, om lederskab: Vi minder om, at det kun vil kræve ÉN amerikansk senator (fra den nationale Kongres) til at sætte Steven Mnuchins godkendelse til finansminister på »venteposition«, for at stoppe godkendelsen. Ikke enoghalvtreds; blot én enkelt.

([Pressekonference med Marcy Kaptur et alia kan ses her](#))

Foto: Kongresmedlemmerne Walter Jones, Tim Ryan, Tulsi Gabbard

(ved podiet) og Marcy Kaptur, introducerede »Loven om en Tilbagevenden til Klog og Forsigtig Bankpraksis«, H.R. 790, som kræver genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov. [instagram/Tulsi Gabbard]

STUDIEKREDS 3. Mødegang: torsdag 9. februar: Så du ønsker at lære alt om økonomi?

Næste mødegang i vores studiekreds:

Torsdag, den 9. februar, kl. 19.

**Sted: Schiller Instituttets kontor,
Sankt Knuds Vej 11, kld., t.v.,
Frederiksberg.**

**Eller ring inden for at deltage via
Skype eller telefon: 53 57 00 51.**

Lyndon LaRouches Lærebog i Økonomi:

Pdf. af lærebogen kan downloades her: [»So, You wish to learn all about Economics?«](#)

Glass-Steagall-lovforslag fremsat i USA's Kongres – Nu skal loven vedtages sammen med LaRouches Fire Love

Leder fra LaRouchePAC, 1. februar, 2017 – Tre udviklinger fandt i dag sted i Washington, D.C., som satte scenen for et politisk opgør, der vil afgøre, om USA's økonomi, og nationen USA, vil overleve.

Den første udvikling: Kongresmedlem Marcy Kaptur annoncerede genfremsættelsen af sit Glass/Steagall-lovforslag i den aktuelle, 115. nationale kongressamling, med 26 medsponsorere. Hun holdt også en højtprofileret pressekonference sammen med kongresmedlemmerne Walter Jones, Tulsi Gabbard og Tim Ryan, hvor hun udtalte: »Præsident Donald Trump har under sin valgkamp, i Charlotte, North Carolina, krævet en 'Glass/Steagall-version for det 21. århundrede'. Vi har en forpligtelse til at arbejde sammen med ham for at gennemføre dette.«

Dette er præcis den form for tværpolitisk fremstød, der kræves for at tvinge Det britiske Imperium og Wall Street til at sluge den medicin, de afskyer – men som landet og verden så desperat behøver.

Den anden udvikling: Pressetalsmand for Det Hvide Hus, Sean Spicer, responderede til *EIR's* Bill Jones' forespørgsel om, hvorvidt præsident Trump stadig støtter Glass-Steagall, som han i valgkampagnen tilbage i oktober 2016 havde erklæret, at

han gjorde. Jones refererede til de »tvetydige« udtalelser fra den nominerede finansminister, Steven Mnuchin, hvis godkendelseshøring i Senatet i øjeblikket pågår. Spicer forsikrede Jones og det forsamlede pressekorps om, at Trumps politik fortsat er »konsekvent« omkring Glass-Steagall.

Den tredje udvikling: Det skammelige syn af de Republikanske medlemmer af Senatets Finanskomite, der rev deres egen regelbog i stykker, for at godkende nomineringen af Steven Mnuchin, der er i åbenlys opposition til Glass-Steagall, til posten som finansminister, på trods af den kendsgerning, at ikke én eneste Demokratisk senator var til stede – en åbenlys overtrædelse af Senatets regler. Denne manøvre har *de facto* indført et parlamentarisk system i Washington – i det mindste for indværende. Nomineringen af George Soros' øksemand Mnuchin går nu videre til det fulde Senat til vedtagelse, med mindre én senator – en hvilken som helst senator – kræver, at spørgsmålet sættes i »venteposition«.

I dag sagde Lyndon LaRouche til medarbejdere, at Glass-Steagall er fjendens mest sårbare punkt, og at vi må virkeliggøre hensigten i Kongressen som helhed, med en klar politisk programerklæring i dette spørgsmål. Dét tager vi først, sagde han; vi kan få et flertal imod dem, og dernæst gå videre til resten af de Fire Love, der kræves for en national og international, økonomisk genrejsning.

Under den samme diskussion med medarbejderne understregede Helga Zepp-LaRouche, at vores mobilisering både må gå meget hurtigt frem for, inden for de næste 24 timer, at finde senatorer, der vil kæve spørgsmålet om Mnuchins godkendelse sat på »venteposition«; og også gå i dybden, for at opnå en omgående tilbagevenden til Glass-Steagall og LaRouches Fire Love. Dette spørgsmål om Glass-Steagall er den ene af to, centrale politiske kampe, der må vindes i, og omkring, den tiltrædende Trump-administration, understregede hun. Den anden politiske kamp er at komme væk fra randen af termonuklear krig med Rusland og Kina, som Bush' og Obamas politik har skabt,

baseret på en genetablering af en fornuftig relation mellem USA og Rusland.

Trump gør betydelige tiltag i denne henseende, som det atter blev understreget af Kremles talsmand Dmitri Peskov, der roste den »gode og konstruktive« telefonsamtale, som Trump og Putin havde den 28. januar. Og det voksende hysteri hos talsmænd for Det britiske Imperium og Wall Street, der huler op om, hvordan Trump har skabt »exceptionel usikkerhed« for dem ved at samtale venskabeligt med Putin, viser, at der gøres reelt fremskridt.

Tiden er nu inde til at gøre Det britiske Imperiums værste mareridt til sandhed, i begge disse spørgsmål.

(Video: Pressekonference med Marcy Kaptur, Tulsi Gabbard, Walter Jones, Tim Ryan).

<https://www.youtube.com/watch?v=xFH1Mwhx0Qk>

Hvorfor USA, Rusland, Kina, Indien og Tyskland må overvinde geopolitik. □

Af Helga Zepp-LaRouche

29. januar, 2017 – Verden er så sandelig af lave. Men én ting er helt sikkert: Den aktuelle, mangesidige krise vil ikke blive overvundet efter gamle opskrifter, og slet ikke ved hjælp af geopolitiske skaktræk, 'farvede revolutioner' à la George Soros eller den måske knap så liberale udgiver af *Der*

Zeit, Josef Joffes gammeltestamentlige 'Øje for øje ...'. I stedet har vi brug for et højere fornuftsplan, som definerer alle verdens nationers fælles interesse. Præcis dette plan er netop blevet demonstreret af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov i hans seneste tale for den russiske Duma, hvor han foreslog en alliance mellem Washington, Moskva og Beijing for at finde løsninger på de globale udfordringer.

Med en modifikation af Schillers digt, »Ved det nye århundredes begyndelse« (*Der Antritt des neuen Jahrhunderts*) kunne man næsten sige: »To magtsystemer strides om eneherredømmet over verden«, nemlig det gamle, geopolitiske, krigsbefordrende system og så det nye, fremtidsorienterede paradigme for menneskehedens fælles skæbne. Repræsentanterne for den første, til undergang dømte, hidtidige, neoliberale globaliseringsorden reagerer på det opfattede tab af magt med verbale udbrud, der opfylder de kliniske betingelser for betegnelsen hysteri. Der er øjensynligt heller ikke megen ære blandt tyve i denne lejr, f.eks. de forskellige fraktioner. Det bedste eksempel: Theresa Mays besøg i Washington, som havde til formål at »indhegne« den nye, amerikanske administration i Det britiske Imperiums »fold«. I modsætning hertil er den nye orden orienteret mod ganske andre principper, en orden, som baserer sig på win-win-samarbejdet omkring Kinas Nye Silkevej, og som hastigt ekspanderer.

Den vigtigste intervention i denne henseende kom fra Sergei Lavrov: »Vi mener, at opbygningen af relationerne mellem Rusland, USA og Kina hverken er ekskluderende eller involverer projekter, som vækker bekymring for andre stater; disse relationer er åbne og fair. Jeg er overbevist om, at Ruslands, USA's og Kinas økonomiske strukturer på mange måder komplementerer hinanden i materiel og økonomisk henseende.« Disse tre nationer kunne ligeledes med hensyn til internationale sikkerhedsspørgsmål spille en vigtig rolle. Rusland og Kina har allerede haft et godt samarbejde inden for dette område og forventer, at Donald Trump, der allerede har

udtalt, at USA ikke længere vil blande sig i andre landes interne anliggender, ligeledes vil samarbejde.

Talskvinde for det Kinesiske Udenrigsministerium, Hua Chunying, støttede omgående det russiske forslag om et trilateralt samarbejde mellem disse tre nationer, som alle har global indflydelse og er permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd. De har et stort ansvar for stabilitet og udvikling, sagde hun.

Hvis Donald Trump skulle vælge et tæt samarbejde med Rusland, Kina og Indien, ville dette virkelig være enden på geopolitik. Frygten for noget sådant drev øjensynligt den britiske premierminister Theresa May til, som det første, udenlandske statsoverhoved, at opsøge Trump og dér uden pauser rave løs om den vidunderlige relation mellem Reagan og Thatcher, som har »eksistensen af den moderne verden« at takke for. Denne angloamerikanske særlige relation måtte nu atter overtage lederskabet for den nye tidsalder, iflg. May. *London Times* påpegede, at May på ingen måde undervurderede Trump, men derimod ville »tappe ind« i den stemning, der havde ført til Brexit, som vigtige, ideologiske broer til Trumps Hvide Hus. *Financial Times* fantaserede over en anden hensigt med Mays mission, nemlig at udnytte denne særlige relation til at splitte Rusland og Kina gennem alle mulige koncessioner og manipulationer. *New York Times* havde overskriften: »Britisk tilpasning til Trump sætter europæisk orden på spil«, med en hentydning til Trumps negative holdning til EU.

Den totale virkelighedsfornægtelse hos tilhængerne i den geopolitiske fraktion fremavler sære blomster. Således skriver Joffe som argument imod Trumps protektionistiske forholdsregler, at globaliseringen havde »skabt en eventyrlig rigdom, som oppebar den storslåede socialstat og afbødede stødene for taberne. Protektionisme er til gavn for favoriserede industrier, men lader landet forarme – de svage først«.

Det er den klassiske, neoliberale »narrativ«; at det er fantastisk, at kasinoøkonomiens profitmagere er blevet eventyrligt rige og dernæst spiser taberne af med almisser, og herved fremstiller sig selv som ædle. Det er netop som en modstand imod dette snæversyn, at Brexit, valget af Trump og den italienske folkeafstemnings Nej til forfatningsændring var rettet. Joffes konklusion, nemlig, at Europa måtte overtage USA's rolle, »for at redde den liberale verdensorden«, er lige så latterlig som avisen *Die Welts* spørgsmål: »Bliver kansler Merkel en modspiller til den amerikanske præsident Trump og leder af det frie Vesten?« Norbert Röttgen – fra partiet CDU – føler øjensynligt tilsvarende ambitioner for sig selv og overgår sig selv den ene gang efter den anden. Han vil gå i opposition til Trump med »nye selskabs-alliancer« og sætter i denne henseende øjensynligt sine forhåbninger til folk som McCain.

Der findes kun én sikker måde, hvorpå den her skitserede uorden kan overvindes: Et højere fornuftsplan for alle verdens nationers fælles interesser må etableres, og på hvilket plan de formentlige modsætninger forsvinder. Grundlaget for overvindelse af denne krise udgøres af de Fire, grundlæggende, økonomiske Love, som Lyndon LaRouche har defineret:

* **Som den første, bydende nødvendige forholdsregel** må det transatlantiske finanssystems truende sammenbrud, der vil blive langt værre end det i 2008, forhindres gennem genindførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingsloven. Under anførsel af LaRouche Politiske Aktionskomite er mange organisationer i USA i øjeblikket mobiliseret for at forøge presset på Trump for at holde sine valgløfter og senest i sin Tale om Nationens Tilstand (den 28. februar) indføre Glass/Steagall-loven i dens oprindelige form fra 1933.

* **For det andet**, så må der skabes en Nationalbank i Alexander Hamiltons tradition, og hvis absolut eneste formål må være, strengt efter principperne for fysisk økonomi at finansiere investeringer i infrastruktur, industri og grundforskning, som

øger arbejdskraftens og den industrielle kapacitets produktivitet, og således frembringer fuld, produktiv beskæftigelse.

* **For det tredje** må et internationalt kreditsystem efter de samme principper muliggøre et langfristet, internationalt samarbejde omkring genopbygningen af verdensøkonomien.

* **For det fjerde** må det fremtidsorienterede, højere plan etableres, som er nødvendigt for at skabe en virkelig fredsorden, gennem et internationalt samarbejde omkring et forceret program for at virkeliggøre kernefusionsteknologien, der vil give menneskeheden sikkerhed for forsyningen af energi og råstoffer, samt omkring udforskningen af rummet.

Hvis Trump tager imod Lavrovs tilbud, og der kommer et konstruktivt samarbejde mellem USA, Rusland og Kina, vil et sådant win-win-samarbejde også være inden for rækkevidde for alle andre nationer. De første kontakter mellem Trump og den indiske premierminister Modi har allerede ført til positive hensigtserklæringer.

Under disse omstændigheder må Tyskland tilslutte sig denne nye, strategiske alliance. Der er i vores egeninteresse at samarbejde med USA, Rusland, Kina, Indien og mange andre stater omkring den økonomiske opbygning af Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, såvel som også at gå i gang med den længe udsatte opgave med at industrialisere Afrika. Kun på denne måde vil flygtningekrisen blive løst på en human måde og til dels gøre godt for det faktum, at vi så længe har set passivt til, hhv. tilladt, at Bush', Obamas, Blairs og Camerons angrebskrige i Sydvestasien fandt sted; at de europæiske regeringer indirekte eller delvist støttede disse krige.

Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier har ret i sin iagttagelse, at, med valget af Trump, er det 20. århundredes gamle orden endegyldigt forbi. Og det er en meget god ting. Det påhviler os alle at bidrage til, at den nye

orden vil retfærdiggøre menneskets sande identitet som kreativ skabning, hvor vi koncentrerer os om de store opgaver, som vi alene, blandt alle eksisterende, levende væsner, kan løse. Til dette hører sådanne spørgsmål som selve livets karakteristika, den menneskelige kreativitets rolle i universet og udviklingsprincippet i universet, som, ifølge vores nuværende erkendelsesniveau, består af henved to billioner galakser. Og ikke mindst, spørgsmålet om realiseringen af en skøn karakter ved hjælp af den æstetiske opdragelse.

Briterne i hektisk aktivitet for at ødelægge Trump og redde Imperiet

Leder af LaRouchePAC, 31. januar, 2017 – Massedemonstrationerne imod præsident Trump og nyhedsmediernes 24-timers dækning, hvor han fordømmes, er ikke alene hykleriske, men demonstrerer, at briterne er ved at blive hysteriske over, at de er i færd med at miste kontrollen over USA. Siden Franklin Roosevelts død, og i særdeleshed siden det britiske mord på John F. Kennedy, har det britiske system fået et fast greb i Washington. Mens Wall Street overtog den totale kontrol over nationens økonomiske politik og brugte den britiske »frihandel« til at erstatte Hamiltons dirigerede kreditpolitik, brugte briterne også USA som den »dumme kæmpe« til at føre kolonikrige på vegne af London og Wall Street, fra Vietnam og til evindelige krige imod suveræne, fredelige nationer i Mellemøsten under både Bush og Obama. Dette opretholdt den imperiale opdeling af verden i Øst versus Vest og førte til Obamas sluttelige bestræbelser på at fremprovokere en krig mellem USA/NATO og Rusland og Kina.

Nu truer Donald Trump med at vælte hele imperiesystemet, hvor han etablerer et partnerskab med Rusland for at besejre terroristsvøben (som i sig selv er en skabelse af briterne og deres kontrollerede monarki i Saudi-Arabien); hvor han afslutter frihandelspolitikken, hvis virkning var, at Vesten nedlagde sine egne industrier og udnyttede billig arbejdskraft i de underudviklede nationer; hvor han gør op med anti-vækst og svindelen med den anti-videnskabelige globale opvarmning; og hvor han lover at genoprette Det amerikanske, økonomiske System gennem Glass-Steagall for at genopbygge amerikansk industri, infrastruktur og videnskabelig forskning. Det er langt fra sikkert, at Trump vil opfylde disse løfter, men den blotte trussel om det har fået det britiske monarkis blå blod til at fryse.

Nu fører den britiske »Stop krigen«-koalition an i protesterne imod den selv samme person, der har stoppet Obamas evindelige krige! Den britiske agent George Soros finansierer massedemonstrationer imod Trump i USA, for, formentlig, at være anti-muslim, alt imens Soros støtter Obama, der slog titusinder af muslimer ihjel og drev millioner af muslimer ud af deres hjem. Trump fordømmes som værende »anti-videnskabelig«, fordi han afviser den forskruede Prins Charles og dennes miljøfantasier, og i stedet kræver fornyet udforskning af rummet og ægte, videnskabelig forskning.

Den alvorligste fejltagelse, som den nye præsident har begået – hans valg af Steven Mnuchin, der er imod Glass-Steagall (og sætter folk ud af deres hjem på striben), som sin finansminister – blev i dag forpurret af en boykot fra de Demokratiske medlemmer af Senatets Finanskomite. Ved at nægte at deltage i det planlagte komitemøde for at stemme om Mnuchins godkendelse, har de nægtet en »tværpolitisk« godkendelse, som det kræves, og således udsat godkendelsen på ubestemt tid og skabt tid til yderligere bestræbelser for at blokere for godkendelsen. En massemobilisering fra LaRouchePAC-støtter og andre for at standse Mnuchins

godkendelse vil fortsætte ud over denne midlertidige sejr og vil omfatte en betydelig delegation fra hele Østkysten til Capitol Hill på onsdag, som tilsigter at tvinge spørgsmålet om Glass-Steagall frem i den politisk kaotiske situations forreste frontlinje. I betragtning af Mnuchins 15 år lange associering til George Soros, bør Republikanerne også forstå, hvorfor hans godkendelse må stoppes.

Vil amerikanerne og europæerne kapitulere til den fascistiske idé, at en amerikansk leder, der er i opposition til kolonikrige og forpligtet over for industrielt fremskridt, på en eller anden måde skulle være det modsatte af »vestlige ideer«? I årevis har det angloamerikanske oligarki og deres pressehorer bragt den løgn til torvs, at russisk og kinesisk »aggression« må stoppes for at redde »vestlige værdier«, når fakta er, at Rusland og Kina har taget føringen mht. at fremme den vestlige civilisations historiske, men kasserede værdier – og således giver tryghed og velstand til deres egne befolkninger og, gennem processen med den Nye Silkevej, bringer denne tryghed og velstand til resten af verden. I mellemtiden er USA sunket ned i massearbejdsløshed og underbeskæftigelse, sammenbrud af vareproduktion, en narkoepidemi uden fortilfælde og dyb, kulturel dekadence, mens nationen under præsident Obama har befundet sig i en permanent tilstand af krig, hvor Obama stolt, på ugentlig basis, udarbejder en liste over »dronedrab«. Var det »vestlige ideer«?

Øjeblikket er svangert med muligheder for et nyt paradigme, der forener verdens folk i en ny renæssance, baseret på videnskab og det bedste fra alle nationers klassiske kultur. Dette vil ikke komme fra Donald Trump; men den kendsgerning, at han bryder Det britiske Imperiums lænker og arbejder sammen med Rusland og potentielt også med Kina om global udvikling, skaber grundlaget for, at verden kan respondere til Lyndon LaRouches historiske lederskab for en ny, virkeligt menneskelig verden.

Foto: Processen med 'farvede revolutioner', styret af Soros, har nu ramt USA for fuld styrke.

Hold jer til LaRouches dagsorden

Leder fra LaRouchePAC, 30. januar, 2017 – Tiden er atter inde for verden til at lytte til de vise ord fra Lyndon LaRouche. De spørgsmål, som han nu i årtier har været fortaler for, er nu eksistentielle spørgsmål for transatlantiske nationer, hvis »eliter« har mistet deres lederskab, og som bogstaveligt talt også er gået fra forstanden over de afvisninger, som rammer dem i nationale valg og afsættelser.

✘ Netop, som det amerikanske præsidentskab er brudt ud af atlanticisternes indespærring, bliver LaRouches ideer nu repræsenteret med voksende styrke af den nye, strategiske trekant, Rusland-Kina-Indien. Dette nye paradigme repræsenterer den eneste, produktive vej for USA at gå – og dette har LaRouche grundigt forklaret i de »**Fire Love til USA's Redning**«. Dét er vores mobilisering, med Trump-administrationens retning, der endnu er uafklaret. Vi bør ikke udelukke betydningen af Trumps uforsonlighed over for den britiske kongefamilies forsøg på at gelejde ham ind i en politik for krig med Rusland, og for krig imod industri og vareproduktion; og heller ikke hans uforsonlighed imod konservative GOP-tosser som McCain og Graham, og imod Obama-maskinen.

Mandag gentog Helga Zepp-LaRouche, hvad hun havde sagt under søndagens **diskussion om vores mobilisering**; at det absolut vigtigste er – at forhindre Tredje Verdenskrig; dette på den

måde, som Lyndon Larouche har specificeret, og som er den eneste mulige måde, nemlig gennem en amerikansk præsident, der accepterer Putins strategiske geni og aftaler at samarbejde. Denne amerikanske præsident vil således, langsomt, men sikkert, være i færd med at samarbejde også med Indien og Kina. En Trump, der ikke er under britisk kontrol og atlanticistkontrol, er i færd med at tage nogle skridt i denne retning.

Det betyder at gennemtvinge Glass-Steagall så hurtigt som muligt og at mobilisere omkring Lyndon LaRouches politik med de Fire Love for en økonomisk genrejsning. Dette må være omdrejningspunktet for vores mobilisering, på trods af det hysteri, der sender den etablerede elite ud på gaderne i forsøg på at standse Trump.

Sidste uges mobilisering for at holde George Soros' partner Steven Mnuchin ude af USA's Finansministerium og i stedet fremme Glass-Steagall er først ved at komme i gang. Her til aften blev Mnuchins forventede godkendelse i Senatets Finanskomite blokeret af Demokratiske senatorer, men kun til i morgen, hvor kampen i komiteen genoptages. Frontlinjen i Senatet må fortsat være talstærk, med mange delegationers kampagne for Glass-Steagall på Capitol Hill på onsdag. Vi må holde øje med Chuck Schumers krokodilletårer og fortsætte mobiliseringen omkring LaRouches politik.

Som Helga Zepp-LaRouche i dag tilføjede; de har indespærret amerikanske præsidenter i mere end et halvt århundrede, og indespærret Lyndon LaRouche i mere end 30 år; nu er begge i færd med at bryde ud.

**RADIO SCHILLER den 30. januar
2017:**

**Hvad vælger Trump? Den
»særlige relation« til
Storbritannien, eller
Rusland/Kina/Indien?**

Med formand Tom Gillesberg

**Mobilisér for at genindføre
Glass/Steagall-
bankopdelingsloven NU;
stands et globalt
finanssammenbrud!**

*Det følgende er Helga Zepp-LaRouches åbningsbemærkninger til
et hasteaktivistmøde (i USA, pr. tlf.) søndag 29. januar,
2017:*

Jeg tror, alle ved, at, med valget af Donald Trump, har verden
totalt forandret sig. Den tyske udenrigsminister Steinmeier
sagde det knivskarpt, at valget af Trump betyder afslutningen
på det 20. århundredes orden.

Det er helt klart, at USA nu står over for et valg: Det ene

valg består i at fortsætte med den »særlige relation« med Storbritannien, som har været grundlaget for den unipolære verden i de seneste 25 år, mere eller mindre, med få undtagelser under Clinton-årene. Og det står ganske klart, at briterne gerne vil fortsætte med dette, hvilket er grunden til, at Theresa May var den første regeringsleder, der kom (til Washington) for at forsøge at genetablere denne særlige relation, og som ville være meget, meget dårligt.

På den anden side, så foreligger det klare perspektiv, at USA går ind i en strategisk alliance med Rusland – og muligvis Kina og Indien – hvilket ville skabe grundlaget for virkelig at bevæge verdenspolitik over i et fuldstændig nyt paradigme med samarbejde mellem store nationer for at løse presserende problemer, såsom den økonomiske krise, problemet med terrorisme og mange andre lignende problemer.

Det står ganske klart fra den første uge af Trumps præsidentembede, at han har til hensigt at gennemføre alle sine valgløfter. Set fra mit standpunkt, så er det meget vigtigt, at – i betragtning af, at problemerne er så mangeartede – folk ikke flipper ud over denne eller hin handling, men virkelig koncentrerer sig om de to, absolut mest afgørende spørgsmål, uden hvilke absolut intet andet kan løses. Det første, meget, meget afgørende spørgsmål er, at Trump lovede at forbedre relationerne med Rusland, og det er, for verdensfredens skyld, det absolut vigtigste spørgsmål. For, hvis Hillary Clinton havde gennemført sin politik for Syrien, med flyveforbudszonerne og hele den provokerende politik over for Rusland i særdeleshed, ville vi have været på en meget kort vej til Tredje Verdenskrig.

Den kendsgerning, at Donald Trump i går talte med fem af verdens ledere – heriblandt præsident Putin fra Rusland, og at de tilsyneladende etablerede en god forståelse – er af højeste, strategiske vigtighed. Og ser man på det, som Det Hvide Hus og Kreml bagefter udstedte, så er dette virkelig vigtigt, for »Trump overbragte sine ønsker om lykke og

velstand for det russiske folk og sagde, at det amerikanske folk havde varme følelser for Rusland og dets borgere«.

Dette er meget, meget vigtigt, og jeg mener, at vi virkelig bør forstå, at, hvis USA og Rusland kan fikse deres forhold, så kan alle andre problemer potentielt set tackles.

Det andet, absolut vigtigste spørgsmål er selvfølgelig, at Trump under sin valgkamp lovede at genindføre Glass-Steagall, for alle ved, at verden stadig befinder sig i absolut fare for en gentagelse af sammenbruddet i 2008, som denne gang ville blive langt, langt værre end selv kollapset af Lehman Brothers og AIG i september 2008, af den simple grund, at for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er vokset med 40 % eller endda mere, derivaterne er vokset, og alle centralbankernes såkaldte instrumenter er blevet opbrugt, inklusive kvantitativ lempelse ('pengetrykning'), inklusive hele spørgsmålet om bail-out (statslig bankredning) og om helikopter-penge, som diskuteres.

Faren for banksystemets kollaps er således en afgjort trussel, der hænger over *hele* verden.

Det er ganske klart, at Wall Street selvfølgelig ikke vil have Glass-Steagall, fordi det, for at sige det mildt, ville reducere deres magt enormt; *men det er en absolut forudsætning for at fikse situationen*. Hr. LaRouche har ikke alene talt om Glass-Steagall, men han har også, på videnskabeligt grundlag, defineret de Fire, grundlæggende Love, som det er absolut afgørende, bliver implementeret, for at få verden ud af denne krise. Disse Fire Love er:

☒ * Glass-Steagall, præcis, som Franklin D. Roosevelt implementerede denne lov i 1933;

* En Nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton;

* Et nyt kreditsystem (også i traditionen efter Alexander Hamilton);

* Og dernæst selvfølgelig, et forceret program for højteknologisk fusionsenergi og internationalt samarbejde omkring rumforskning som den absolut nødvendige måde, hvorpå arbejdskraftens produktivitet, der er kollapsede, kan forøges.

(Se: Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love:)

Det faktum, at den forventede levealder i USA for første gang er *faldet*, er den klareste indikator, for, at, hvis en økonomi kolliderer, så falder den forventede levealder.

Dette er formålet med dette aktivistmøde, for desværre sagde den nominerede finansminister Mnuchin under sin høring i Senatet med senator Maria Cantwell, at han ikke støtter Glass-Steagall i FDR's form – han sagde, det var 'en meget gammel lov' – men at han vil have en lov 'for det 21. århundrede', for ellers vil markederne ikke have tilstrækkelig med likviditet. Se, dette argument er forkert, for, hvis man etablerer en Nationalbank i Alexander Hamiltons tradition, samt et kreditsystem i Alexander Hamilton tradition, så vil præcis dette system yde kredit til produktiv investering. Så dette argument er ikke relevant, og denne nominering (til finansministerposten) kunne blive Trump-administrationens Akilleshæl, hvis det ikke rettes. For jeg tror, alle har set det enorme oprør; der finder en deployering sted på vegne af det selv samme Britiske Imperium, der forsøger at fastholde Trump i den 'særlige relation' med Storbritannien, men det forhindrer dem ikke i at deployere George Soros og princippet om 'farvede revolutioner' – det samme princip, der blev deployeret imod Ukraine i 2004 med den 'Orange Revolution', eller i Georgien, eller i det Arabiske Forår – hvor man grundlæggende set vil bruge de samme midler for en farvet revolution til at få et regimeskifte, denne gang imod Trump.

Dette er altså ikke en fredelig tid; dette er ikke en tid, hvor man sidde det ud, men jeg mener, at det faktum, at Trump har vist, at han ønsker at gennemføre sine valgløfter, virkelig er meget lovende. Men jeg mener, at vi har brug for

en mobilisering, der sikrer, at denne absolut afgørende flanke med Glass-Steagall ikke forpasses, for det er den ene ting, der virkelig ville kunne ødelægge hele potentialet.

Lad mig slutte her. Jeg mener, at folk i USA må være bevidste om, at hele verden ser på dette valg af Trump med store håb – ikke de gamle neoliberale folk og de folk, der tror på en konfrontation med Rusland og Kina – men en masse mennesker, i Indien, i Europa, ser på potentialet i Trump-administrationen med store forventninger og håb. Det er en unik historisk chance, så meget afhænger af at få det til at virke.

Potentialet eksisterer, med Kinas Nye Silkevej, der allerede nu er et nyt finansielt og økonomisk samarbejde på en »win-win«-basis, hvor flere end 70 nationer samarbejder; tilbuddet til USA om at få en Ny Silkevej passer præcis sammen med Trumps løfte om at investere \$1 billion i et infrastrukturprogram i USA og således lancere en økonomisk genrejsning. Men, det forudsætter den originale Glass/Steagall-lov.

Jeg vil slutte her, for dette er virkelig kernen i situationen, og jeg mener, at vi har brug for jer alle for at hjælpe med og intervenere.

Lyndon LaRouche (med på linjen): Dette understreger jeg.

UDKAST   TIL   LOV   OM
GENETABLERING   AF   USA ' s

OPRINDELIGE NATIONALBANK

Vi genudgiver her Udkast til Lov om Genetablering af USA's Oprindelige Nationalbank.

(Det oprindelige, engelske udkast, som er fra marts 2013, kan ses [her:](https://larouchepac.com/031113/draft-legislation-bank-us)
<https://larouchepac.com/031113/draft-legislation-bank-us>)

Download (PDF, 31KB)

**Økonomisk værdi er det, der skabes for fremtiden, og ikke den værdi, det har i dag.
Fra LPAC-webcast, 27. jan. 2017**

Det, vi i dag må gøre, er; der ligger et forslag til en ny nationalbank (statslig bank). Dette er noget, som hr. LaRouche har krævet – en fremgangsmåde med en statslig bank, der styres oppefra (dvs. fra regeringsniveau). Detaljerne i dette forslag er ikke nødvendigvis lige nøjagtigt, som det vil blive, men generelt; f.eks. Kina. Kina har for over \$1 milliard i amerikanske statsobligationer; de får ikke nogen særlig høj rente. Selveste chefen for Chinese Investment Corporation har sagt, »Ih, hvor kunne jeg godt tænke mig at få et bedre udbytte af disse penge; at investere dem i USA på en eller

anden måde.» Så måden, denne bank kunne fungere på, var, at indehavere af statsobligationer og måske langfristede kommunale obligationer og delstatsobligationer, kunne bruge dem til at blive aktieindehavere i banken; sæt dem ind i banken. Disse aktieindehavere ville så blive garanteret en dividende som aktionærer; og denne dividende ville blive garanteret gennem nye eller tilpassede skatter. Dernæst ville banken, der nu har for \$1 milliard via denne type midler, være i stand til at tilbyde lån til en lav rente, til specifikke projekter. Banken ville blive styret af folk, der rent faktisk er bekendt med industri. Fordelen ved dette er, at, i stedet for at udstede for \$1 milliard i ny gæld til den rente, det måtte kræve, så kan for \$1 milliard i allerede eksisterende statsobligationer danne grundlag for udstedelse af ny gangbar valuta til væsentligt lavere rente.

Ved Jason Ross.

Uddrag af International LPAC-webcast 27. jan., 2017. (Videoen kan ses her, fra 20min. <https://www.youtube.com/watch?v=X4DwRYjHIa0>)

Matthew Ogden: ... Hvordan skal vi overvinde dette imperiesystem? Hvordan skal vi besejre dette britiske imperiesystem én gang for alle og indlede denne nye æra for samarbejde mellem suveræne nationalstater for økonomisk udvikling? Det er i virkeligheden det, Den amerikanske Revolution drejede sig om. Glem, hvad Theresa May sagde ved det Republikanske møde (under hendes besøg i Washington) om Magna Carta og Uafhængighedserklæringen i Philadelphia. Den virkelig historie om Den amerikanske Revolution, er Alexander Hamilton. Uden Alexander Hamilton og hans principper kan ingen af disse projekter lykkes. Jeg giver nu ordet til Jason Ross, som vil fremlægge nogle ting om dette spørgsmål.

Jason Ross: Sammenhængen er den, at, da Trump aflagde sin ed den 20. ds., havde en Demokrat fra Connecticut, Rosa DeLauro, allerede en uge før fremstillet et lovforslag – jeg vil blot

forklare, at der er flere forslag på bordet lige nu, med hensyn til, hvordan man skal finansiere en opbygning af infrastruktur, af vareproduktion; en genoplivning af den amerikanske økonomi. Der er mange projekter, som det er umagen værd at forfølge; det store spørgsmål er, hvordan skal man betale for det? En milliard dollar er mange penge; hvor skal de komme fra? Vil det komme fra Finansministeriet, der direkte påtager sig ny gæld til dette beløb ved at sælge statsobligationer? Hvor meget vil de skulle betale i renter på dem? Er det noget, der er bæredygtigt? For at sige det ligeud, så – som det forklares på LaRouchePAC-siden: 'Spørgsmål, der ofte stilles om Glass-Steagall og Økonomi' (se: <https://larouchepac.com/econ-faqs>) – hvis man begynder at udstede så meget via Finansministeriet, vil renterne stige op over, hvad de i dag er; og det vil ikke rigtig være muligt at finansiere projekter til så høje renter.

Der er også et par andre forslag, men Rosa DeLauro, sammen med 73 medsponsorere, fremstillede den 13. jan. et lovforslag. Det er HR547 og drejer sig om en national infrastruktur-udviklingsbank. Hendes håb er, at, gennem \$50 mia. i statsobligationer, og \$600 mia. fra pensionsfonde og andre former for investorer, vil hun kunne skaffe kapital til en bank, der så kunne udstede lån til infrastruktur og lignende formål.

Tirsdag kom et andet forslag. Senator Schumer – Demokrat fra New York – sammen med nogle andre, Demokratiske senatorer, fremstillede et forslag om \$1 bia.; det er et forslag om at skabe 15 millioner jobs. Han sagde, at han ønskede at bruge: \$75 mia. på skoler; \$200 mia. på veje; \$100 mia. på vandrensningsanlæg og vandforsyningsanlæg; \$20 mia. til offentlig transport – tog og bus; \$70 mia. til havne og lufthavne; \$100 mia. til elektricitet; \$10 mia. til VA-hospitaler (Veteran Affairs; statslige hospitaler og sundhedsklinikker til folk, der har tjent i hæren); \$20 mia. til bredbånd; og de resterende \$200 mia. som en hovedfond til

afgørende projekter som måske Gateway Projektet – en bro over Hudsonfloden mellem New Jersey og New York.

Hvordan foreslog han at betale for dette? De sagde, at de satsede på total statslig finansiering. Det vil sige, ikke partnerskaber mellem det offentlige og den private sektor, men gennem budgetbevillinger. Hvor skal de penge komme fra? Én idé – ikke, at de rent faktisk sagde, hvordan de ville skaffe dem – de sagde, ved at fjerne smuthuller, måske, for at skaffe flere skatteindtægter; det er rigtig mange penge, der skal skaffes dér. Én idé, der er blevet promoveret, er ideen om at sænke selskabsskatten for at hjemtage det meget store beløb i profitter, som amerikanske selskaber har skabt udenlands; som selskaberne har undgået at indføre i USA for at undgå at betale selskabsskatten på profitterne. Så én idé er altså at sænke denne selskabsskat og tilbyde et særligt incitament for selskaber til at bringe deres profitter hjem til USA, og så bruge det til finansiering.

Disse programmer vil ikke virke; og der er en betydningsfuld fejl ved dem, som Hamiltons økonomiske fremgangsmåder løser. For at gå tilbage til det, Hamilton gjorde som finansminister, to aspekter: Det ene, han indfriede statsgælden. Han udviklede en måde til at sikre, at statsgæld blev finansieret; og ved at gøre det dengang, forvandlede han det faktisk til ligeså meget cirkulerende kapital. At skyldnerbeviser fra regeringen, som blev handlet under deres pålydende værdi, fordi folk var usikre på, om de nogensinde blev indfriet, ved at udvikle skatter for at sikre, at disse rentebetalingen kunne finde sted, alle disse skyldnerbeviser, hele denne statsgæld blev i realiteten til valuta; og de kunne så bruges i økonomien til lån og den slags ting. Hamilton etablerede også en statsbank, der fik sin kapital via denne statsgæld, og dernæst skabte en gangbar valuta; han skabte statslige, amerikanske banksedler, der gjorde det muligt for lånene at gå ud og forbedre nationens produktivitet. Det endte med at blive brugt i hans bank og i den Anden Nationalbank til at finansiere

infrastrukturprojekter, udvide varefremstilling, yde lån til foretagender og foretage anlægsinvesteringer, og den slags ting.

Det, vi i dag må gøre, er; der ligger et forslag til en ny nationalbank (statslig bank). Dette er noget, som hr. LaRouche har krævet – en fremgangsmåde med en statslig bank, der styres oppefra (dvs. fra regeringsniveau). Detaljerne i dette forslag er ikke nødvendigvis lige nøjagtigt, som det vil blive, men generelt; f.eks. Kina. Kina har for over \$1 milliard i amerikanske statsobligationer; de får ikke nogen særlig høj rente. Selveste chefen for Chinese Investment Corporation har sagt, »Ih, hvor kunne jeg godt tænke mig at få et bedre udbytte af disse penge; at investere dem i USA på en eller anden måde.« Så måden, denne bank kunne fungere på, var, at indehavere af statsobligationer og måske langfristede kommunale obligationer og delstatsobligationer, kunne bruge dem til at blive aktieindehavere i banken; sæt dem ind i banken. Disse aktieindehavere ville så blive garanteret en dividende som aktionærer; og denne dividende ville blive garanteret gennem nye eller tilpassede skatter. Dernæst ville banken, der nu har for \$1 milliard via denne type midler, være i stand til at tilbyde lån til en lav rente, til specifikke projekter. Banken ville blive styret af folk, der rent faktisk er bekendt med industri. Fordelen ved dette er, at, i stedet for at udstede for \$1 milliard i ny gæld til den rente, det måtte kræve, så kan for \$1 milliard i allerede eksisterende statsobligationer danne grundlag for udstedelse af ny gangbar valuta til væsentligt lavere rente.

Disse projekter – f.eks., et nationalt højhastigheds-jernbanenet – det er den type projekter, der vil tage år at virkeliggøre og få i fuld drift; de vil ikke give en omgående indtægt. De vil ikke omgående skabe midler; nogle vil dog, via brugerbetaling. Hvordan finansierer man dem så? Det vigtige aspekt i dette er, at via denne nye skat, der vil blive foreslået, i betragtning af, at skatten ikke ville være

direkte relateret til midler, der kommer ind fra projekterne; det er en måde, hvor man finansierer eller betaler for projekter, baseret på økonomiens generelle vækst. For at bruge eksemplet med Tennessee Valley Authority (Elektrificeringen af Tennessee-dalen, et FDR-projekt), så solgte dette projekt obligationer, og de blev tilbagebetalt; projektet opfyldte sine betalinger. Men selv indirekte, blot via de forøgede skatteindtægter, der kom ind fra denne region af landet, der fik gavn af TVA; *indirekte blev omkostningerne til TVA tilbagebetalt via nationens forøgede produktivitet.*

Så når vi taler om den form for projekter, der vil transformere økonomien som helhed, så kommer tilbagebetalingen på en indirekte måde. Det kan blive på en indirekte måde.

Lad os tænke over, hvad nogle af disse projekter kunne være. Når man overvejer den måde, hvorpå den menneskelige art har udviklet sig i tidens løb, så er det ikke glidende; der er sket i spring. Antallet af mennesker, der har levet på planeten, har ændret sig dramatisk på grund af meget specifikke forandringer i de teknologier, der var til rådighed for os. Udviklingen af landbrug; nye opdagelser inden for sundhed og industri; Renæssancen; skabelsen af selve videnskaben. Dette er ting, der er drivkraften bag menneskeslægtens fremgang.

Som et aspekt heraf transformerer vi fundamentalt vores forhold til den fysiske verden. Et eksempel er ved vores anvendelse af energi. Dette er en grafisk fremstilling, som I måske har set fere gange. Den viser, hvor meget energi, USA brugte i vort lands historie. Man kan se to ting: Det er, at, frem til mordet på Kennedy, steg den energi, der brugtes pr. person, fra under 4 kilowatt per person ved nationens begyndelse og op til 12 eller så på højdepunktet. Så altså større forbrug af energi; større intensitet i energien. Det andet aspekt er, at energitypen har ændret sig; træ blev erstattet af kul, som ikke alene kunne gøre alt det, træ kunne – som at blive varm og, ved at blive forvandlet til koks,

blive brugt i metallurgi på samme måde, som trækul kunne bruges. Men derudover havde kul den enorme fordel, at der dels var enorme mængder af det, og dels, at man ikke behøvede at fjerne træer, der kunne bruges til andre formål, som at bygge møbler og huse. Olie og naturgas; olie gjorde forbrændingsmotorer mulige – en ny type energi.

Fission (sprængning af atomkernen) – kernekraft – blev aldrig virkelig udnyttet i sit fulde potentiale. Men atomkernens energi gør det muligt for os fuldstændigt at transformere det, vi gør; og at rejse ud til stjernerne med raketter med kernekraft. Teknologier, vi bare ikke har udviklet; vi bare ikke har implementeret. Opdagelsen af kontrolleret kernefusion – dette er ting, vi må arbejde på.

Så ét aspekt er, at vi har ændret vore energikilder. Vi har også ændret vores forhold til den fysiske verden.

Dette er en grafisk fremstilling af de seneste 50-60 års produktion af sjældne grundelementer. Dette er meget specielle elementer i det periodiske system; som deres navne antyder, så er de ret sjældne. Deres anvendelse i økonomien har først fundet sted relativt sent. De anvendes i elektroniske komponenter, i magneter, fosfor til skærme – computerskærme, telefonskærme; i metallurgi til meget enestående anvendelser. Dette udgør noget, hvor vi simpelt hen har transformeret vores forhold til naturen; til dette spektrum af materialer, som vi anvender i naturen.

Det største skridt fremad, som vi må opnå, er at kunne beherske fusion. Dette billede viser det indvendige af en tokamak, en slags kerneforsøgsmaskine; og det er én af de potentielle måder, gennem hvilke vi vil blive i stand til at udvikle den enorme energi ved at sætte små atomer sammen for at få langt mere energi end selv gennem vore nuværende kernekraftværker, og som tilbyder en langt bedre måde at gå frem ved rejser ud i rummet, for fremdrift af raketter, for evnen til virkelig at komme omkring i det indre Solsystem.

Denne form for spring i det, vi er i stand til, det er rygraden i det, økonomi vil sige som en menneskelig videnskab. Tænker vi på nogle af de måder at implementere dette i USA, så er nogle af projekterne forholdsvis enkle. Nogle vil måske sige, at det, at krydse Beringstrædet, ikke er det mest simple projekt; men det er forholdsvis lige ud ad landevejen. Dette er et ingeniørprojekt, som vi ved, hvordan man bygger; det kunne fremvise et par unikke udfordringer i betragtning af dets længde og det ikke særligt fremkommelige klima i området. Men det er den form for projekt, der fortjener investering; at forbinde verden på denne måde.

Et nationalt højhastigheds-jernbanenet. Hvis vi bygger det i faser, 20.000, 40.000 mil højhastigheds-jernbanenet, vil vi transformere den måde, hvorpå vi bevæger os rundt i landet; vi vil transformere produktiviteten og værdien af hele regioner i nationen, og produktiviteten og den potentielle værdi af nationen som helhed, som Kina har set det ved at bygge sit højhastighedsnet, omkring halvdelen af rejserne er skabte rejser; det er folk, der rejser steder hen, hvor de ellers ikke ville have rejst til, hvis dette højhastighedsnet ikke var blevet bygget. Møde andre mennesker; faktisk komme rundt i deres land. Det samme, som vi kan få her. Transportere varer mere effektivt; transportere folk mere effektivt; og simpelt hen have forbindelser, der ikke eksisterer [i øjeblikket].

En fremgangsmåde til at styre ferskvandsforsyningen på kontinentet; at løse problemet med tørken, der har udfordret og skabt en hel del vanskeligheder i den sydlige og sydvestlige del af USA; det vestlige USA. Evnen til at kunne bruge afsaltet vand direkte fra havet, om nødvendigt; at skaffe vand fra Stillehavet og gøre det tilgængeligt. At transportere vand langs kontinentet som et langsigtet projekt; at fortsætte undersøgelserne af at transformere vand i atmosfæren; af at fremkalde regn; af at ændre vejrmønstret. Dette er den form for projekter i stor skala, og som ikke blot fornyer vejbelægningen og fjerner huller i vejene. Dette er

den form for projekter, der betyder, at vi virkelig vil udvikle et helt nyt potentiale som en økonomi.

Med hensyn til, hvad det vil sige at finansiere disse ting, så ligger det vigtige i at forstå, hvad værdi er; og jeg mener, at dette virkelig er det centrale hovedproblem i økonomier. Lyndon LaRouche har i sine økonomiske lærebøger og sine skrifter i årtiernes løb fastslået, at en reel definition af økonomisk værdi, af skabelsen af rigdom, kommer i de aktiviteter, der fremmer forøgelsen af den menneskelige arts potentielle befolkningstæthed [relativ til arealet]. En fysisk målestok for værdi; ikke, hvad markedet mener, noget er værd, men en reel måleenhed, der ligger uden for det, folk synes at interessere sig for lige nu. Dette gør det til en ægte videnskab.

Det betydningsfulde aspekt heri er, at værdien af alting i en økonomi ligger i relation til, hvordan det virker med hensyn til at virkeliggøre en sådan fremtid. Og jeg mener, at, via den fremgangsmåde for at skaffe kapital, der gøres mulig gennem en nationalbank af den type, som vi foreslår, til dels via den indirekte art af dens finansiering, via en skatteindtægt, der ikke specifikt kommer fra projekter, som banken finansierer; men som mere generelt gør denne finansiering mulig. Og også, at drage økonomisk fordel af, drage nytte af den generelle forøgelse af nationens produktivitet. Det giver god mening at tale om investeringer, der betaler sig selv. Nogle af dem betaler sig direkte – et forretningsforetagende ekspanderer og giver større profitter. Men, når det drejer sig om den økonomiske platform, infrastrukturen, som landet som helhed er afhængig af, disse fordele – fordelene ved videnskab, ved rumprogrammet, ved at tage til Månen. Det skabte utrolige profitter for nationen, at vi tog til Månen; en utrolig udvikling for nationen ved at åbne op for nye typer af varefremstilling og nye teknologier. Men det var ikke NASA, der skabte pengene; hele økonomien havde fordel af det, og ikke kun rent monetært.

Hvis vi kommer væk fra partnerskaber mellem det offentlige og privatsektoren, hvis vi kommer væk fra ideen om, at vi skal lave en form for handel for at hjemtage profitter fra udlandet – som til dels kan være en god idé; men den virkelige idé bag kredit, i modsætning til penge, er forskellen mellem at tænke på værdi som noget, der ligger i, hvad det skaber for fremtiden, versus det, som markedet mener, noget er værd i dag.

Mathew Ogden: Dette er en gennemgang af den fremgangsmåde, der bygger på principper, og som hr. LaRouche i årevis har diskuteret som præcis den måde, hvorpå man kan vende USA tilbage til dette Hamilton-system. Det er ikke noget, der på nogen måde er uklart eller uforståeligt. Hvis man ser på USA's historie, så har det, hver gang, vi har haft fremgang som nation, skyldtes, at vi anvendte denne Hamilton-fremgangsmåde. Det er en enestående fremgangsmåde; det er det, der hedder Det amerikanske, økonomiske System. Det er gentagne gange blevet anvendt, med held. Abraham Lincoln havde en dyb forståelse for dette; det samme havde Franklin Roosevelt. Franklin Roosevelt forstod, at, uden at reorganisere et banksystem, der var løbet fuldstændig løbsk, ville man ikke være i stand til at bruge den nationale regerings beføjelser til at skabe denne form for produktive investeringer; det ville alt sammen være forsvundet i spekulation. Det var det grundlæggende princip for, at Glass-Steagall var det første skridt, som Franklin Roosevelt tog. Roosevelt indså, at – meget lig nutidens situation – det var en situation, hvor monetær regulering alene ikke ville vække den amerikanske økonomi til live igen. Man havde dengang en generation, som man i bogstavelig forstand kaldte »den tabte generation«; de havde ingen erhvervsmæssige færdigheder; de var demoraliseret. Mange af dem havde været vidne til Første Verdenskrigs rædsler; pessimismen hærgede. Franklin Roosevelt indså, at den mest nødvendige mobilisering var en mobilisering i fredstid for at opgradere det faglærte niveau og evnerne hos en befolkning, for at kunne vende en demoraliseret, nedtrykt befolkning til en befolkning, hvor

arbejdskraftens produktive evne var tilstrækkelig til at genopbygge USA.

(Se: Udkast (dansk) til Lov om Genetablering af USA's Oprindelige Nationalbank).

Titelbillede: Alexander Hamilton, USA's første finansminister (1789-96), skabte USA's Første Nationalbank. I baggrunden Indledningen til Fortalen til USA's Forfatning.